

Sapatin Vartija

Tammi-Maaliskuu 2025

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

Julkaisija: Seltsemännän Päivän Adventistien kansainvälinen lähetyssseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen Lähetisyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail: info@spaup.org
www.spaup.org

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuva: Toijalassa ja Lepäälässä
Takakansi: Nuoris juhlat Sveitsissä**

Rikkauden petollisuus

Rakas sisar M: Kun Herra näytti minulle sinun tapauksesi, huomiotani kiinnitettiin aikaan monia vuosia taaksepäin, jolloin sinä aloit uskoa Kristuksen pikaiseen takaisintuloon. Sinä odotit ja rakastit Hänen ilmestymistään ...

Näin sinun taistelevan köyhyiden kanssa ja ahertavan oman ja lastesi toimeentulon hyväksi. Usein olit epätietoinen mitä tehdä. Tulevaisuus näytti pimeältä ja epävarmalta. Tuskassasi sinä huusit Herran puoleen, ja Hän lohdutti ja auttoi sinua, niin että toivorikkaat valonsäteet valaisivat sinua. Miten kallisarvoinen olikaan Jumala sinulle niinä aikoina! Miten suloinen olikaan Hänen lohduttava rakkautensa! Sinä tunsit, että sinulla oli kallis aarre talletettuna taivaassa. Kun katselit ahdistettujen Jumalan lasten palkkaa, mitä lohdutusta tuottikaan sielullesi, kun saatoit pitää Häntä Isänäsi!...

Huomiotani kiinnitettiin sinun haluusi saada varallisuutta. Sinä ajattelit sydämässäsi: »Jospa minulla olisi varoja, niin minä en ainakaan tuhlaisi niitä! Asettaisin itseni esikuvaksi ahneille ja saidoille. Osoittaisin heille, miten suuria siunauksia saadaan tekemällä hyvää.» Sinun sielusi inhosi ahneutta. Kun näit niiden, jotka omistivat paljon tämän maailman tavaraa, sulkevan sydämensä puutteenalaisten huudoilta, sinä sanoit: »Jumala on rankaiseva heitä. Hän on maksava heille heidän tekojensa mukaan.» Kun näit rikkaiden vaeltavan ylpeydessään ja sitovan sydäntään itsekkyyteen ikään kuin rautasiteillä, sinä pidit heitä itseäsi köyhempinä, vaikka itse kärsit puutetta. Nähdessäsi näitten rahoistaan ylpeilevien ihmisten käyttäytyvän mahtavasti, koska rahalla on valtaa, tunsit sääliä heitä kohtaan, eikä sinun mieleesi olisi juolahtanutkaan saada vaihtaa paikkaa heidän kanssaan. Sinä halusit kuitenkin varoja, jotta saisit käyttää niitä nuhteena ahneille.

Menestyksen koettelema

Herra sanoi sinua siihen asti palvelleelle enkelille: »Olen koetellut häntä köyhydessä ja ahdistuksessa, eikä hän ole luopunut Minusta eikä kapinoinut Minua vastaan. Nyt aion koetella häntä menestyksellä. Tahdon paljastaa hänelle erään ihmissydämen lokeron, jota hän ei lainkaan tunne. Tahdon osoittaa hänelle, että raha on kaikkein vaarallisin vihollinen, jota hän milloinkaan on tavannut. Aion paljastaa hänelle rikkauden petollisuuden, että se on ansaksi niillekin, jotka tuntevat olevansa turvassa itsekkyydeltä,

itsekorotukselta, ylellisyydeltä, ylpeydeltä ja mielistymisestä ihmisten kiitokseen.»

Sitten minulle näytettiin tie, mikä avattiin sinulle saadaksesi parantaa elämäsi olosuhteita ja lopulta hankkimaan ne varat, joita ajattelit käyttäväsi viisaudella ja Jumalan kunniaksi. Miten huolestuneena tarkkasikaan sinua palveleva enkeli uutta koetustasi saadakseen nähdä, miten kestät sitä. Kun rupesit saamaan rahaa, näin sinun vähitellen ja melkein huomaamatta luopuvan Jumalasta. Sinulle uskottuja varoja sinä aloit käyttää omaksi hyväksesi, elämän mukavuuksien hankkimiseksi itsellesi. Näin enkelien katselevan sinua syvästi murheellisina, kasvot puoleksi kääntyneinä pois ja haluttomina jättämään sinut. Sinä et kuitenkaan huomannut heidän läsnäoloaan, ja sinä menit eteenpäin omaa tietäsi välittämättä enkelivartiostasi...

Menestyksesi päivinä et toteuttanut niitä päätöksiä, jotka olit tehnyt vastoinkäymisissä. Rikkauden petollisuus sai sinut luopumaan päätöksistäsi. Huolet lisääntyivät sinulle. Vaikutuksesi laajeni. Kun sairaat ja ahdistetut tunsivat helpotusta kärsimyksistään, he ylistivät sinua, ja niin sinä opit rakastamaan kuolevaisten huulilta lähtenyttä kiitosta. Sinä asuit suuressa yleisön suosimassa kaupungissa, ja pidit välttämättömänä liiketoimiesi menestymiseksi, samoin kuin vaikutuksesi säilyttämiseksi, saattaa ympäristösi jotenkin sopusointuun toimesi kanssa. Mutta siinä sinä menit liian pitkälle. Sinä annoit liian paljon toisten mielipiteiden ja arvostelukyvyyn vaikuttaa itseesi. Sinä tuhlasit varoja tarpeettomiin, vain tyydyttääksesi silmäin pyyntöä ja elämän korskaa. Sinä unohdit, että käsittelit Herran rahoja. Kun sinä käytit varoja yksinomaan turhuuden suosimiseksi, et harkinnut, että muistiinmerkitsevä enkeli teki merkinnän, jota häpeät nähdä jälleen. Enkeli sanoi osoittaen sinua: »Sinä ylistit itseäsi, mutta et ylistänyt Jumalaa.» Sinä ylpeilit vielä siitäkkin, että sinun vallassasi oli hankkia nuo varusteet ja tavarat...

Vaaran hetki

Uskosi ja vilpittömän luottamuksesi Jumalaan alkoi vähetä heti kun rupesit saamaan varoja. Sinä et luopunut Jumalasta heti kokonaan. Luopumuksesi tapahtui vähitellen. Sinä lakkasit pitämästä aamuja iltahartautta, koska se ei aina sopinut sinulle. Miniäsi aiheutti sinulle erikoislaatuisia koettelemuksia, jotka ärsyttivät sinua, ja vaikuttivat huomattavasti siihen, ettet halunnut jatkaa perhehartauksien pitoa. Kotisi muuttui rukouksettomaksi. Toimesi sinä asetit ensimmäiselle sijalle, ja toiselle sijalle sinä asetit Herran ja Hänen

totuutensa. Muistele varhaisten kokemustesi päiviä. Olisivatko nämä kokemukset silloin saaneet sinua luopumaan perhehartaudesta?

Laiminlyödessäsi näin suullisen rukouksen sinä menetit kodissasi erään vaikutuksen, mikä sinun olisi tullut säilyttää. Velvollisuutesi oli tunnustaa Jumalaa välittämättä seurauksista. Sinun olisi tullut esittää anomuksesi Jumalalle aamuin ja illoin. Sinun olisi tullut olla perheen pappina tunnustaen syntisi ja lastesi synnit. Jos olisit ollut uskollinen, ei Jumala, joka oli valvonut sinua, olisi jättänyt sinua oman viisautesi varaan.

Varoja tuhlattiin tarpeettomasti komeiluun. Sinä olit ollut syvästi murheellinen nähdessäsi toisissa tuon synnin. Kun sillä tavalla käytit varoja, sinä ryöstit Jumalalta. Silloin Herra sanoi: »Minä hajotan. Minä annan hänen jonkin aikaa vaeltaa omaa tietään. Sokaisen hänen arvostelukykynsä, ja otan pois häneltä viisauden. Tahdon osoittaa hänelle, että hänen voimansa on heikkoutta ja hänen viisautensa hulluutta. Tahdon nöyryyttää hänet ja avata hänen silmänsä, jotta hän huomaisi, miten kauas hän on luopunut Minusta. Ellei hän silloin käänny Minun puoleeni koko sydämeästään ja tunnusta Minua kaikilla teillään, on käteni hajottava, niin että äidin ja lasten ylpeys lyödään maahan ja köyhyys jälleen tulee heidän osakseen. Minun nimeni on tuleva korotetuksi. Ihmisen mahtavuus hajotetaan maahan, ja ihmisen ylpeys kukistetaan...»

Varhaisissa kokemuksissasi Herra antoi sinulle vaikutuksen talenteja, mutta ei antanut sinulle varallisuuden talenttia, minkä vuoksi Hän ei odottanut sinun lahjoittavan köyhyydessäsi sellaista, mitä sinulla ei ollut. Lesken tavoin sinä annoit voitavasi, vaikka jos olisit harkinnut olosuhteitasi, olisit antanut selityksen, miksi et voinut tehdä niin paljon. Ollessasi sairaana Jumala ei vaatinut sinulta sitä toiminnan tarmoa, minkä sairaus oli riistänyt sinulta. Vaikka vaikutuksesi ja varojesi puolesta olit rajoittunut, niin Jumala kuitenkin hyväksyi ponnistuksesi tehdä hyvää ja edistää Hänen asiaansa mahdollisuuksiesi mukaan eikä sen mukaan mitä sinulla ei ollut. Herra ei hylkää vähäisintäkään uhrausta, joka auliisti ja vilpittömästi tuodaan Hänelle.

Sinulla on kiihkeä ja tulinen luonne. Vakavuus hyvässä asiassa on kiitettävää. Aikaisemmissa koettelemuksissasi ja vaikeuksissasi sinä sait kokemuksen, joka oli eduksi toisille. Sinä palvelit Jumalaa innokkaasti. Mielelläsi sinä esitit kantaamme niille, jotka eivät uskoneet nykyistä totuutta. Sinä saatoit puhua varmuudella, sillä ne asiat olivat todellisuutta sinulle. Totuus muodosti osan sinusta, eivätkä ne, jotka kuuntelivat hartaita

vetoomuksiasi epäilleet vilpittömyyttäsi, vaan vakuuttuivat siitä, että asia oli niin.

Huolenpidossaan Jumala on laajentanut vaikutustasi, ja sen lisäksi Hän on nähnyt hyväksi koetella sinua uskomalla sinulle varoja. Siten vastuunalaisuutesi on kaksinkertaistunut. Kun toimeentulosi alkoi parantua sinä sanoit: »Heti kun saan kodin itselleni tahdon lahjoittaa Jumalan asialle.» Mutta kun olit saanut kodin, huomasit siinä niin paljon parantamisen varaa, ennen kuin kaikki olisi mukavaa ja miellyttävää ympärilläsi, niin että sinä unohdit Herran ja Hänen vaatimuksensa sinuun, ja sinulla oli vielä vähemmän halua edistää Jumalan työtä kuin ollessasi köyhydessä ja ahdistuksessa.

Sinä tavoittelit ystävyyttä maailman kanssa ja jouduit siten yhä kauemmaksi Jumalasta. Sinä unohdit tämän Kristuksen kehoituksen: »Pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät arvaamatta.» Luuk. 21:34. »Joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.»; 1 Kor. 10:12.

Kristityn elämässä on kolme tunnussanaa, jotka meidän tulee ottaa varteen, jos toivomme, ettei Saatana pääsisi meistä edelle, ja ne ovat, valvo, rukoile ja tee työtä. Rukoileminen ja valvominen ovat välttämättömiä hengellisen elämän edistymiselle. Mikään aikaisempi elämäsi vaihe ei ole ollut tärkeämpi kuin tämä. Ainoa turvasi on elää vartiomiehen elämää. Valvo ja rukoile lakkaamatta. Mikä suojakeino se onkaan kiusauksiin sortumista ja maailman ansoihin lankeamista vastaan!

Miten vakavasti sinun olisikaan tullut toimia viime vuosina, kun vaikutuksesi oli laaja.

Rakas sisar, ihmiskiitoksella ja maailmassa vallalla olevalla imartelulla on ollut suurempi vaikutus sinuun kuin olet aavistanutkaan. Sinä et ole kartuttanut talenttejasi — antamalla niitä rahanvaihtajille. Luonnostasi sinä olet rakastettava ja hienotunteinen. Näitä luonteenpiirteitä sinä olet jonkin verran edustanut, mutta ei niin paljon kuin Jumala vaatii. Näiden erinomaisten lahjojen pelkkä omistaminen ei riitä, vaan Jumala vaatii, että ne alati tulevat näkyviin, sillä niiden välityksellä Hän siunaa avun tarpeessa olevia ja edistää työtään ihmiskunnan pelastukseksi. . .

Tilaisuus palata

Sinulle, sisareni, on uskottu vaikutuksen ja varallisuuden talentteja, joten

vastuunalaisuutesi on suuri. Sinun tulee toimia varovaisesti ja Jumalan pelossa. Oma viisautesi on heikkoutta, mutta ylhäältä tuleva viisaus on voimakas. Jumala on päättänyt valaista pimeyyttäsi ja antaa sinulle välähdyksiä taivaan aarteesta, jotta saisit jonkinlaisen käsityksen kummankin maailman suhteellisesta arvosta, ja sitten saisit valita tämän maailman ja iankaikkisen perinnön välillä. Minä näin, että sinulla oli vielä tilaisuus palata laumaan. Jeesus on lunastanut sinut omalla verellään, ja Hän vaatii sinua käyttämään talenttejasi Hänen palvelukseensa. Sinä et ole paatunut Pyhän Hengen vaikutuksille. Kun Jumalan totuutta esitetään, löytää se vastakaikua sinun sydämestäsi...

Rakas sisareni, Herra on ollut hyvin armollinen sinulle ja perheellesi. Velvollisuutesi taivaallista Isää kohtaan on ylistää ja kirkastaa Hänen nimeään maan päällä. Pysyäksesi jatkuvasti Hänen rakkaudessaan sinun tulee alati tehdä työtä, jotta saisit sen nöyrän mielen ja hiljaisen ja rauhaisan hengen, joka Jumalan silmissä on kallis. Sinun voimasi Jumalassa on lisääntyvä samassa suhteessa kuin antaudut kaikkinesi Hänelle, niin että luottavaisesti voit sanoa: »Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?» »Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.» Room. 8:35, 38, 39. Ta. I, 230-235.

Jumalallinen vanhurskautus tarjottuna ihmiselle

Lohduttava sanoma uskon kautta vanhurskauttamisesta esitetään usein Jumalan sanassa. "Mutta hänessä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi." 1. Kor. 1:30. "Ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen."

Room. 3:24-26.

Vanhurskauttaminen on sama kuin anteeksianto, jonka Jumala antaa jokaiselle, joka tuntee tuskaa synneistään ja tunnustaa Jeesuksen Vapahtajakseen, Turvakseen ja Välittäjäkseen, jonka Jumala on tehnyt vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi meidän hyväksemme. Profetian Henki esittää tämän hyvin selvästi: "Kun katuva syntinen tulee Jumalan eteen, pyytää Kristuksen sovitusta hyväkseen ja ottaa vastaan tämän sovituksen ainoana toivonaan tässä ja tulevassa elämässä, hänen syntinsä annetaan anteeksi. Tämä on uskon kautta vanhurskautus." FW. Vanhurskautustyön kautta meidät julistetaan vanhurskaiksi, koska Jeesuksen vanhurskaus luetaan meidän hyväksemme.

"Suurin työ, joka on tehty pahan tahraaman syntisen hyväksi on vanhurskautustyö. Hän, joka puhuu totuutta, julistaa syntisen vanhurskaaksi. Herra lukee uskovan hyväksi Kristuksen vanhurskauden ja julistaa hänet vanhurskaaksi koko maailmankaikkeuden edessä. Hän siirtää ihmisen synnit Jeesukselle, syntisen edustajalle, korvaajalle ja vakuudelle. Hän asettaa Kristuksen päälle jokaisen uskovan sielun vääryydet. 'Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.' 2. Kor. 5:21." SM

Siten se, joka katuu ja tunnustaa jokaisen rikkomuksen ja ottaa Uskossa Jeesuksen vastaan Vapahtajanaan, ei ainoastaan arvosta Kristuksen vanhurskautta enemmän kuin mitään muuta, vaan hän saa sen taivaan lahjana.

Syntinen ei voi saada aikaan sovitusta synneistään, eikä vanhurskautta saada lain kautta. (Apt. 13:38,39) Vanhurskautus on lahja Jumalalta, joka saadaan uskon kautta. Tämä lahja saa aikaan vilpittömän halun totella Jumalan pyhää lakia. "Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme." Ef. 2:8-10.

1888 julistettu vanhurskautuksen sanoma

Uskon kautta vanhurskautuksen sanoma oli tärkeä aihe, joka julistettiin pääkonferenssin kokouksessa Minneapolisissa 1888. Sisar White kirjoittaa siihen liittyen: "Siellä suuria totuuksia, jotka ovat kauan olleet erheen saastan alle kätkeytyinä, esitetään kansalle. Monet niistä, jotka tunnustavat

uskovansa kolmen enkelin sanoman, ovat kadottaneet näkyvistään opin uskon kautta vanhurskauttamisesta. Pyhät ovat menneet hyvin pitkälle tässä asiassa. Suurella innolla he ovat opettaneet: 'Usko ainoastaan Kristukseen, niin pelastut, ilman Jumalan lakia.' Sellainen ei ole Jumalan sanan opetusta. Sellaiselle uskolle ei ole mitään perustaa. Se ei ole kallisarvoinen aarre, jonka Jumala on antanut kansalleen tätä aikaa varten. Sellainen oppi johtaa harhaan rehellisiä sieluja. Jumalan sanasta loistava valo osoittaa, että lakia täytyy julistaa. Kristusta täytyy korottaa, koska Hän on Vapahtaja, joka antaa anteeksi rikkomukset, vääryydet ja synnin, mutta ei puhdistaa syyllistä, katumatonta sielua." SM.

Viitaten muutamiin myöhempiin eri paikoissa pidettyihin kokouksiin sisar White kirjoittaa: "Veli Jones puhuu aiheesta uskon kautta vanhurskauttaminen, ja suurta kiinnostusta ilmenee. Usko kasvaa meidän Herramme ja Vapahtajamme, Jeesuksen Kristuksen tuntemuksessa. On monia, joilla ei ole ollut tilaisuutta kuulla tästä aiheesta aiemmin, mutta he ottavat sen vastaan, ja heidät ravitaan Herran pöydän runsailla murusilla. Näiden puhujien maailmanlaajuinen todistus on, että tämä valon ja totuuden sanoma, joka on annettu meidän kansallemme, on juuri tälle ajalle tarkoitettu totuus, ja mihin seurakuntiin he menevätkin, Jumalan valo, vapautus ja siunaukset tulevat näkyviin. Ibid.

Minneapolisissa, Minnesotassa 17. lokakuuta - 4. marraskuuta 1888 pidetyillä juhlilla saarnaajat A. T. Jones ja E. J. Waggoner puhuivat uskon kautta vanhurskauttamisesta, joka on hyvin tärkeä sanoma, jonka Herra on lähettänyt kansalleen. Sisar Ellen G. White, joka oli läsnä noilla juhlilla, kutsui jokaisen tutkistelemaan rukoillen tuota aihetta.

"Jotenkin tämä aihe liitettiin tiettyihin ihmisiin. Monet veivät vanhurskauttamissanoman kotiinsa, ja siellä sydämet ja sielut vastasivat siihen, mikä johti voittaviin kokemuksiin kristillisessä elämässä. Toiset taas olivat joidenkin Battle Creekin varovaisten ja vanhoillisten johtajien puolella, jotka kokivat esitetyt opetukset vaarana. Kun juhlat lopuivat, nämä miehet eivät saaneet niitä siunauksia, joita Jumala oli heille varannut." TM.

Vanhurskautus protestanttisen uskonpuhdistuksen aikoina

"Todella kallisarvoinen oli se sanoma, jonka Luther toi innokkaille väkijoukoille, jotka riippuivat kiinni hänen sanoissaan. Sellainen opetus ei ollut koskaan ennen saavuttanut heidän korviaan. Ilosanoma Vapahtajan

rakkaudesta, vakuutus anteeksiannosta ja rauhasta Hänen sovitusverensä kautta, sulatti heidän sydämensä ja sai heissä aikaan kuolemattoman toivon." ST.

Esimerkkejä vanhurskautuksesta Jumalan sanasta me löydämme useita mielenkiintoisia kuvauksia vanhurskautuksesta. Yhdessä niistä luemme: "Ja hän näytti minulle ylimmäisen papin Joosuan seisomassa Herran enkelien edessä ja saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan, häntä syyttämässä. Ja Herra sanoi saatனால்: 'Herra nuhdelkoon sinua, saatana. Nuhdelkoon sinua Herra, joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä ole kekäle, joka on tulesta temmattu?' Ja Joosua oli puettu saastaisiin vaatteisiin, ja hän seisoi enkelin edessä." Sak. 3:1-3. Tällä kuvauksella Herra ilmaisi profeetalle ja kansalleen Saatanan työn ja sen Vapahtajan työn, joka toimii Jumalan lasten Välittäjänä.

"Ylimmäinen pappi ei voi puolustaa itseään ja kansaansa saatanan syytöksiä vastaan. Hän ei väitä Israelia syyttömäksi. Kansan syntejä kuvaavissa saastaisissa vaatteissa, joita hän pitää yllään heidän edustajanaan, hän seisoo enkelin edessä. Hän tunnustaa heidän syntinsä mutta viittaa heidän katumukseensa ja nöyrytykseensä ja luottaa syntejä anteeksiantavaan Lunastajaan. Uskossa hän vetoaa Jumalan lupauksiin. ...

Joosuan esirukoukset kuullaan, ja annetaan käsky: 'Riisukaa pois saastaiset vaatteet hänen yltänsä'; ja Joosualle enkeli sanoo: 'Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin.' - - Niin he panivat puhtaan käärelakin hänen päähänsä ja pukivat hänet vaatteisiin'. Hänen omat syntinsä ja hänen kansansa synnit annettiin anteeksi. Israel puettiin 'juhlavaatteisiin' - heidän hyväkseen luettuun Kristuksen vanhurskauteen. Joosuan päähän pantu käärelakki oli sellainen, jota papit käyttivät, ja siinä oli kirjoitus: 'Herralta pyhitetty' osoitukseksi siitä, että hänet oli entisistä rikkomuksistaan huolimatta nyt kelpuutettu palvelemaan Jumalan edessä hänen pyhäkössään." PK. s. 402.

Kristus on meidän Ylimmäinen Pappimme. Hän otti päälleen ihmisluonnon, kantaen sen heikkoudet ja rappeutuneisuuden, jonka vallassa ihmiskunta oli ollut neljä tuhatta vuotta, ja Hän voitti synnin; siksi Hän antaa meillekin esimerkin, että Hänen avullaan mekin voimme voittaa omassa luonnossamme, niin kuin Hänkin voitti.

Kirjeessään roomalaisille apostoli Paavali sanoo meille: "Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta." Room. 5:1. Tämä jae tekee

selväksi, että meidät vanhurskautetaan vain meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Meidät vanhurskautetaan Hänen Golgatan ristillä antamansa uhrin ja Hänen ylösnousemuksensa kautta. Jeesuksen ylösnousemus oli yhtä olennaista meidän vanhurskautuksellemme kuin Hänen ristinkuolemansa. (Room. 4:25). Jokainen, joka tietää olevansa syntinen ja lankeaa Jeesuksen jalkain juureen katuen, tunnustaa syntinsä ja ottaa uskossa vastaan Hänen kuolemansa, vanhurskautetaan.

On tärkeää ymmärtää, että vanhurskautukselle on ehtoja. Ensinnäkin ihmisen täytyy olla pahoillaan synnistä, niin kuin Jumalan sanassa on kirjoitettu: "Mutta publikaani seiso i taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen'. Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen, sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään." Luuk. 18:13,14. Sitten on tärkeää hylätä synty ja kaivata syvästi yhteyttä Jumalan kanssa.

"Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan." Matt. 5:6. Auttakoon Herra meitä, että tuntisimme syntimme ja että meillä olisi usko rakkaaseen Jumalan Poikaan Lunastajanamme, että meidät jatkuvasti vanhurskautetaan ja pyhitetään. Aamen.

Martin Lagunas

Pyhitys

Satakaksikymmentä vuotta sitten sanoma Kristuksesta ja Hänen vanhurskaudestaan tuli riidan aiheeksi seitsemännen päivän adventtikirkossa, koska kuuliaisuutta laille oli opetettu lähes ilman Jeesusta, tai vain pienellä viittauksella Häneen. Siihen aikaan Ellen G. White sanoi, että "meidän seurakuntiamme kuolee opetuksen puutteessa aiheesta vanhurskaus uskon kautta Kristukseen." RH.

Tämä lausunto on totta vielä tänäkin päivänä, mutta sen painotus on usein aivan päinvastainen.

Me kuulemme paljon Kristuksesta ja Hänen vanhurskaudestaan. Hän on täyttänyt kaiken! Mutta sillä on usein vain vähän yhtäläisyyksiä sen kanssa, mitä Hän todella teki ja kuka Hän todella oli. On vain harvoja sellaisia, jotka eivät ole samaa mieltä sen tosiasian kanssa, että Jeesus oli toinen Aadam. Kysymys kuuluu, oliko Hän sellainen kuin Aadam ennen syntiinlankeemusta, vai oliko Hän Aadamin lasten lihassa

syntiinlankeemuksen jälkeen. Jotkut ajattelevat, että tämä on sellainen kysymys, joka on parempi jättää tulevaan maailmaan, mutta siihen täytyy vastata nyt! Miksi? Sillä se, kuka Hän oli, määrää keitä ja millaisia Hänen seuraajiensa täytyy olla tässä maailmassa juuri ennen Hänen tulemustaan.

Hänen luontonsa ja minun pyhitykseni

Mitä uskon kautta pyhittyminen sitten on, ja mitä Hänen luonnollaan on tekemistä sen kanssa? Yksinkertaisesti kaikkea! Tutkistelkaamme tätä lähemmin. "Jumalan Pojan ihmiseksi tulo merkitsee meille kaikkea." SM.

Jos Kristus olisi ottanut Aadamin luonnon sellaisena, kuin se oli ennen syntiinlankeemusta, Hänellä ei olisi ollut mitään sisäistä taistelua. Silloin Hän olisi voittanut Saatanan lankeamattomassa luonnossa, ja taistelu olisi ollut kuin kahden verivihollisen kilpailu, jossa voittaja saa kaiken. Siinä tapauksessa Hänen kokemuksensa voisi olla toki todellinen, mutta siinä ei olisi mitään, mihin kukaan meistä voisi samaistua. Toisin sanoen, Hän voisi olla meidän sankarimme, mutta ei meidän esikuvamme. "Olen saanut kirjeitä, joissa on väitetty, että Jeesuksella ei voinut olla sama luonto kuin ihmisellä, sillä Hän olisi muutoin langennut samoihin kiusauksiin. Koska Hän ei muka olisi voinut omata ihmisluontoa, Hän ei voisi olla myöskään meidän esikuvamme.

Jos Hän ei omannut meidän luontoamme, ei Häntä voitu koetella niin kuin ihmistä. Jos Hän ei voinut langeta kiusaukseen, ei Hän voisi olla myöskään meidän auttajamme. On juhlallinen totuus, että Kristus tuli kestäämään taistelut ihmisenä ihmisten tähden. Hänen koettelemuksensa ja voittonsa osoittavat meille, että ihmiskunnan tulee seurata Hänen esimerkkiään. Ihmisen täytyy tulla osalliseksi jumalallisesta luonnosta. SM.

Jeesuksen elämän, tehtävän, uhrin ja ylösnousemuksen koko tarkoitus oli lunastaa langennut ihmiskunta. Tehdäkseen sen Hän otti päällensä tuon ihmissuvun langenneen luonnon.

Uskon kautta vanhurskauttaminen, ja se, mikä siitä luonnollisesti seuraa - pyhitys uskon kautta - riippuu siitä, uskommeko me, että voimme voittaa niin kuin Jeesus voitti. Ne, jotka sanovat "ei", pitävät Jeesusta ylikuonnollisena ja siksi myös koskemattomana. Heidän täytyy niin tehdä, sillä jos joku kerran myöntää, että Jeesus voitti samassa luonnossa, mikä meilläkin on, niin hänen täytyy sanoa, että meidänkin on mahdollista saavuttaa täydellinen inhimillinen luonne, niin kuin Hänkin saavutti. Ja hänen täytyy myös uskoa, että me voimme olla elämässämme niin kuin Hän

- päättää joka hetki olla tekemättä syntiä, mikä merkitsee yksinkertaisesti, että oma minämme on kuollut - siten että Hän asuu joka hetki meissä.

Hän tiesi, että Hänet tultaisiin ristiinnaulitsemaan

Amerikan sisällissodan aikaan (1861-1865) mies nimeltä Wyatt kutsuttiin armeijaan. Hänellä oli vaimo ja kuusi lasta, niinpä eräs nuori mies, Richard Pratt tarjoutui menemään hänen sijastaan. Pratt astui armeijaan, ja hän käytti jopa George Wyattin nimeä ja numeroa. Lyhyen ajan jälkeen hän kuoli eräässä hyökkäyksessä. Sitten George Wyattille ilmoitettiin uudestaan, että hänet oli valittu palvelukseen. Hän vastusti ja selitti, että hän oli jo palvellut ja kuollut Prattina. Viranomaiset tarkastivat hänen kertomuksensa ja vahvistivat, että hän oli kuollut Prattina, sijaisenaan. Siitä syystä Wyatt vapautettiin kaikesta armeijan palveluksesta ja lain vaatimuksista. Hän oli kuollut sijaisensa kautta.

Kun me oikein ymmärrämme tämän kertomuksen, se antaa meille vähintään osittaisen vastauksen. Kuitenkaan Jeesus ei kuollut vain meidän sijaisenaamme. Totuus on: Me kaikki olemme kuolleet Hänessä ja täyttäneet siten lain vaatimukset. (Ks. Hes. 18:20; 2. Kor. 5:14; Room. 6; Gal. 2:20 jne.)

Jos hyväksymme vain Kristuksen sovitusuhrin, meillä on vain puolet siitä, mitä Jumala täytti Kristuksessa. Jos hyväksymme vain sen puolen, on aivan kuin sanoisimme, että Jeesus eli minun puolestani vanhurskasta elämää, kuoli minun puolestani, maksoi minun syntini ja on nyt mennyt minun puolestani taivaaseen!

Vaikka yllämainittu tositapaus Richard Prattista, joka otti George Wyattin paikan, on yksinkertaistettu vertauskuvallinen esitys meidän vanhurskautuksestamme, meidän täytyy saavuttaa täydellisyys Kristuksessa, mikä on pyhitys. Mutta miten? Löydämme vastauksen, kun ymmärrämme oikein Kristuksen ihmiseksi tulemisen.

Raamattu opettaa meille, että Jeesus otti itselleen Aabrahamin siemenen (Hebr. 2:16, englanninkielinen käännös; katso myös Gal. 3:16), ja "lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä". (Roo. 1:3) Siksi, jos väitämme, että Hän tuli tämän maan päälle siinä Aadam luonnossa, joka hänellä oli ennen syntiinlankeemusta, joudumme kieltämään monia selviä Raamatun lausuntoja. Raamatun paikan, jossa sanotaan Jumalasta: "lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa" (Room. 8:3), tulisi olla täysin ymmärrettävä jokaiselle rehelliselle mielelle. Mutta teksti jatkuu: "synnin

tähden ... Synnin tähden Hän otti meidän luontomme ja "tuomitsi synnin lihassa" vanhurskaalla elämällään. Hän voitti todelliset kiusaukset, niin sisäiset kuin ulkoisetkin, ja heijasti täydellisesti Jumalan kirkkautta kaikessa, mitä Hän teki.

Filippiläiskirjeen toisessa luvussa apostoli Paavali sanoo, että Jeesus luopui jumalallisesta etuoikeudesta ja puki jumalallisuutensa lihalliseen luontoon, joka tarvitsee lunastusta. Se oli Hänen koetuksensa. Kun meillä on kiusaus toimia langenneen luontomme mukaisesti, Hänellä oli jatkuvasti kiusaus käyttää jumalallista luontoaan. "Jos olet Jumalan Poika ..." Saatana pilkkasi Häntä lakkaamatta. Mutta Hän tuli tähän maailmaan jo ristiinnaulittuna lupauksella teurastetusta Karitsasta, hamasta maailman perustamisesta (Ilm. 13:8), ja Hän pysyi uskollisena tälle lupaukselle ja vahvasti omalla verellään Golgatalla sen liiton, jonka Hän oli solminut neljä tuhatta vuotta aiemmin. Ja vähän ennen kuolemaansa Hän ilmaisi toiveensa: "Isä ... Pyhitä heidät totuudessa, sinun sanasi on totuus." Joh. 17:11,17.

Jumalan tarkoitus

Mikä sitten on Jumalan tarkoitus, Hänen toiveensa? "Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne ..." 1. Tess. 4:3.

On yksi asia uskoa, että Kristus otti päällensä synnillisen ihmisluonnon. Mutta toinen asia on se, miten me saavutamme täydellisyyden omassa elämässämme, niinkuin Hän saavutti omassaan. Onko se todella mahdollista? Kun Hän siihen pystyi, pystymme mekin, mutta minkä avulla? Uskon avulla, joka toimii rakkauden kautta ja puhdistaa sielun. (Kreikan kielessä sanoilla pyhittää ja puhdistaa on sama alkuperä). (Gal. 5:6; 1. Piet. 1:22) Samoin kuin Hän puki jumaluutensa meidän inhimillisyyteemme kaikkine taipumuksineen, niin meidänkin täytyy pukea inhimillisyytemme Hänen jumaluuteensa ja siten saada kaikki Hänen kykynsä.

Meidän täytyy kuitenkin muistaa, että jos emme usko, että se on mahdollista, se on mahdotonta. 2. Piet. 1:5-8 on meidän avaimemme voittoon. Jokainen askelma näillä portailla "merkitsee edistystä Jumalan tuntemuksessa ... Me pelastumme kiipeämällä tasanteelta toiselle, nousemalla askelmalta toiselle, niin että saavutamme Kristuksen meille asettaman ihanteen. Näin hänet on tehty meille viisaudeksi ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi." ApT. s. 407.

"Ei näitä kaikkia askelmia tarvitse kerralla pitää silmissä aluksi, mutta kun katse on koko ajan suunnattu Vapahtajaan, Jumalan kunniaan, edistystä

tulee tapahtumaan." YI

Kun meillä on selkeä kuva siitä, millainen meidän ihmisluontomme on, niin meidän suurin toiveemme on saada Hänen jumalallinen luontonsa, jotta voimme kerran olla täydellisesti yhtä Hänen kanssaan - että meillä on sama mielenlaatu. Hänen vanhurskautensa vaikuttaa meissä, ei mikään itse tekemämme vanhurskaus. Jumaluus ja inhimillisyys sulautuivat Hänessä yhteen, ja niin ne sulautuvat meissäkin. Niin kuin Hän täysin luotti Isäänsä, niin mekin olemme riippuvaisia Hänestä ja luotamme Häneen. Silloin me odotamme Häntä ja työskentelemme, jotta voisimme ilolla kohdata Hänet Hänen tulemuksessaan. Toiset voivat käyttää meitä hyväkseen tai tehdä meille vääryyttä, mutta kun olemme Hänelle alamaiset, ja koetukset ja vainot tulevat, se ei liikuta meitä emmekä tee inhimillistä vastarintaa.

Mitä tämä pyhitys sitten on?

Pyhitys merkitsee sitä, että annamme itsemme - sielun, ruumiin ja hengen - Jumalalle, panemme oman minän ehdoitta syrjään, toimimme vanhurskaasti, rakastamme laupeutta, vaellamme nöyrästi Jumalan yhteydessä, tunnemme ja toteutamme Hänen tahtoansa katsomatta omaa etuamme, ajattelemme taivaallisia asioita ja olemme puhtaita, epäitsekkeitä, pyhiä ja ilman tahraa ja ryppyä. "Jumalan merkki on pyhitys kuuliaisuuden kautta totuudelle." St.

"Kuuliaisuus Jumalan lakia kohtaan on pyhitystä. On monia, joilla on väärä näkemys tästä sielussa tapahtuvasta työstä, mutta Jeesus rukoili, että Hänen opetuslapsensa pyhittyisivät totuudessa ja lisäsi vielä: 'Sinun sanasi on totuus'. Pyhitys ei ole mikään yhtäkkäinen, vaan jatkuva työ, niin kuin kuuliaisuuskin on jatkuvaa. ... Ne, jotka ovat uskollisia totuudelle, voittavat Kristuksen ansioiden kautta kaikki luonteenheikkoutensa, jotka ovat saaneet heidät taipumaan elämän vaihtelevissa olosuhteissa." FW

"Isän läsnäolo ympäröi Kristusta. Kaikki mikä häntä kohtasi, tapahtui äärettömän rakkauden sallimuksesta maailman siunaukseksi. Tämä tieto lohdutti häntä, ja se lohduttaa myös meitä. Se, joka on Kristuksen Hengen täyttämä, pysyy hänessä. Häneen suunnattu isku osuu Kristukseen, joka ympäröi häntä läsnäolollaan. Kaikki häntä kohtaava tulee Vapahtajalta. Hänen ei tarvitse vastustaa pahaa, sillä Kristus on hänen Puolustajansa. Mikään ei voi sattua häneen Herramme sallimatta, ja kaikki, minkä hän sallii, 'vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat.' Room. 8:28." Vs. s. 80.

Meidän vuokratalomme takapihalla kasvaa kaunis pieni appelsiinipuu, noin miehen korkuinen. Joku sanoi minulle, että sen omistaja olisi korjannut sadon siitä, mutta kun tulin pitkältä matkalta kotiin, huomasin ilokseni, että se oli vielä täynnä korujaan - kauniita pyöreitä oransseja appelsiineja. Ne näyttivät kypsiltä, mutta sadonkorjuu viipyi. Minä halusin kerätä ne, mutta ne kuuluivat toiselle, miehelle, joka asui yläkerrassa.

Niin se on maan suuren sadonkorjuunkin kanssa. Me haluaisimme, että se olisi jo tehty. Me haluamme tämän kaiken kurjuuden jo päättyvän. Mutta meidän ei tarvitse huolehtia kuin yhdestä asiasta: meidän omasta voitostamme ja kypsymisestäämme taivasta varten. Talon isäntä yläkerrasta, omistaja, korjaa sadon ajallaan. Armo vielä viiptyy, mutta minkä tähden? "Kristus ei halua mitään niin paljon kuin lunastaa perintönsä saatanan vallasta. Mutta ennen kuin meidät vapautetaan ulkonaisesti saatanan vallasta, meidän täytyy vapautua hänen sisäisestä hallinnastaan." KV. s. 126.

Evankeliumi on Jumalan voima pelastukseksi; se on Jeesus Kristus, joka elää meissä elävässä uskossa, Hänen uskossaan, joka toimii rakkauden kautta. Se on Jumalan tarkoitus. Se on pyhitystä uskon kautta - Kristuksen ilmestys maailmalle Hänen pyhissään. Pyrkikäämme kuulumaan heihin. Aamen.

Larry Watts

Jumalan työ Minneapolisissa 1888

Jokainen adventtiuskova on kuullut tai lukenut pääkonferenssin istunnosta, joka oli Minneapolisissa 1888, ja voi arvostaa sen historiallista merkitystä. Tässä lukemisessa haluamme tutkistella yksityiskohtaisesti tuon tapahtuman opillista merkitystä sekä sen merkityksen laajuutta nykyiselle totuudelle, jotta ymmärtäisimme sen työn, jonka Jumala olisi halunnut suorittaa tuossa kokouksessa ja jonka Hän haluaa täyttyvän kansansa keskuudessa ja koko maailmassa.

Adventtiliikkeen lähetystehtävä

Jumala kutsui adventtiliikkeen, koska Hänellä oli tarkat suunnitelmat tätä työtä varten. Sen lisäksi, että kansa piti valmistaa Herran tuloa varten, oli tärkeää esittää maailmalle totuudesta asioita, jotka eivät olleet selviä eri seurakunnissa, esimerkiksi oppi kuolleiden tilasta, Jumalan lain voimassaolo ja Sapatin pyhittäminen, jotka olivat kadoksissa kaiken ihmisteorioiden

saastan seassa kuin kadotetut helmet.

Siksi seitsemännen päivän adventistit julistivat alusta asti maailmalle juhlallista sanomaa Herran takaisintulosta monta vuosikymmentä ja viittasivat oikean jumalanpalveluksen tärkeyteen, mihin sisältyy Jeesuksen lunastustyö ja kuuliaisuus Hänen pyhää lakiaan kohtaan (Ilm. 14:12). Siitä huolimatta pitkän aikaa painotettiin lakia, niin että sanoma tuli yksipuoliseksi, ja monet kadottivat näkyvistä uskon kautta vanhurskauttamisen valon. Profetian Henki valittaa usein tuosta tilanteesta viitaten aikaan ennen vuotta 1888.

Oppi uskon kautta tulevasta vanhurskaudesta kadotettuna näkyvistä

"... Jeesusta Kristusta, kaiken keskipistettä, ei saa unohtaa kolmannen enkelin sanomasta. Mutta monet, jotka osallistuvat tälle ajalle tarkoitettuun työhön, ovat asettaneet Kristuksen toiselle sijalle. Teoriat ja riitakysymykset olivat etualalla." SM. "Monet olivat kadottaneet näkyvistään Jeesuksen. Oli välttämätöntä, että heidän katseensa suunnattiin Hänen jumalalliseen persoonaansa, Hänen ansioihinsa ja Hänen muuttumattomaan rakkauteensa." TM.

"Monet, jotka ovat tunnustaneet uskovansa kolmannen enkelin sanomaan, ovat kadottaneet näkyvistään uskon kautta vanhurskauttamisen opin." SM.

Ne mittaamattomat ja kallisarvoiset lupaukset, jotka meille on annettu Raamatussa, on suurelta osin jätetty huomiotta, juuri niin kuin kaiken vanhurskauden vihollinen on halunnut." SM.

"Me olemme opettaneet kansana niin kauan lakia, että olemme kuivia kuin Gilboan vuoret, jotka eivät koskaan saaneet sadetta tai kastetta. Meidän täytyy saarnata Jeesusta laissa, ja sitten saarna on täynnä ravintoa ja palvelee Jumalan nälkäistä laumaa." SM.

Evankeliumin sanoma Hänen armostaan täytyi tuoda seurakunnalle, selvästi ja määrätietoisesti, jotta maailma ei enää voisi sanoa, että seitsemännen päivän adventistit puhuvat aina vain laista eivätkä saarnaa Kristusta eivätkä usko Häneen." TM.

Hyvin kallisarvoinen sanoma

Kun ajattelemme sitä tilannetta, niin oli aina vain välttämättömämpää julistaa sanomaa Kristus meidän vanhurskautemme, ja ottaa se vastaan. Siksi Herra innoitti kaksi veljeä tuomaan sanoman Minneapolisiin juhlille, joista luemme seuraavaa:

"Suuressa armossaan Herra lähetti kansalleen vanhinten Waggonerin ja Jonesin kautta hyvin kallisarvoisen sanoman. Sanoma oli tarkoitettu ilmaisemaan korotettua Vapahtajaa erinomaisella tavalla maailmalle - koko maailman syntiuhrina.

Se osoitti uskon kautta tulevan vanhurskauden ihmisille; se kutsui ihmisiä ottamaan vastaan Kristuksen vanhurskauden, joka ilmenee kuuliaisuutena kaikille Jumalan käskyille. ... Kolmannen enkelin sanoma, julistettuna voimakkaalla äänellä, jota sitten seuraa Hänen Henkensä vuodatus koko täyteydessään." TM.

"Jumalan kansalle lähetettiin sanomia, joissa oli Jumalan todistus; Majesteetin kirkkaus, Kristuksen vanhurskaus täynnä hyvyyttä ja totuutta esitettiin siinä; jumaluuden täyteys Jeesuksessa Kristuksessa osoitettiin kaikessa kauneudessaan ja rakastettavuudessaan innoittamaan niiden sydämet, jotka eivät olleet ennakkoluulojen kovettamia. Me tiedämme, että Jumala on vaikuttanut meidän keskuudessamme. Me olemme nähneet, kuinka sielut ovat kääntyneet synnistä vanhurskauteen. Me olemme nähneet, kuinka usko on tullut jälleen eläväksi katuvien sydämissä." RH.

"Jos syntinen uskaa, että Kristus on hänen henkilökohtainen Lunastajansa, silloin Jumala voi erehtymättömien lupaustensa mukaan antaa hänen syntinsä anteeksi ja vanhurskauttaa hänet täydellisesti. Katuva ihminen tuntee, että hänet vanhurskautetaan sen tähden, että Kristus on hänen edustajanaan ja vakuutenaan kuollut hänen puolestaan - Hän on ihmisen sovitusuhri ja vanhurskaus." SM.

Se on kolmannen enkelin sanoma

Kristus meidän vanhurskaudemme ei ole ainoastaan sanoma Jumalalta, vaan todellisuudessa se on kolmannen enkelin sanoman ydin. Niin sanoo Jumalan sana viitatessaan jäännöskansan luonteenpiirteisiin. "Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon." Ilm. 14:12. Nämä ovat ominaisuuksia, joita Profetian Henki usein korostaa.

"Nykyinen sanoma - uskon kautta vanhurskauttaminen - tulee Jumalalta. Se kantaa jumalallisia tunnusmerkkejä, sillä se on pyhyiden hedelmä." SM.

Uskonto merkitsee sitä, että Kristus asuu sydämessä, ja siellä missä Hän on, sielun hengellisyys lisääntyy ja se kasvaa armossa aina täydellisyyteen asti." RH.

"Jotkut ovat kirjoittaneet minulle ja kysyneet, onko uskon kautta

vanhurskauttaminen kolmannen enkelin sanoma. Olen vastannut: 'Se on sanan todellisimmassa merkityksessä kolmannen enkelin sanoma.'" RH.

Näissä lainauksissa Jumalan palvelijatar esittää perustavia aiheita, jotka Jumala korotti vuonna 1888 ja joilla oli, niin tuona aikana kuin aina ikuisuuteen, elintärkeä merkitys. Seuraavassa esitämme listan pääaiheista: -

- Uskon kautta vanhurskauttaminen.
- Kristuksen vanhurskaus, joka ilmenee kuuliaisuuksena Jumalan käskyille.
- Kolmannen enkelin sanoma.
- Hänen Henkensä vuodatus.

Jeesus tuli esittää maailmalle selkeällä, ylevällä ja pelastavalla tavalla, kuten seuraava todistus sanoo: "Kaikista niistä, jotka kantavat kristityn nimeä, seitsemännen päivän adventistien tulisi eniten korottaa Kristusta maailmalle. Kolmen enkelin sanoman julistaminen vaatii sapattitotuuden esittämistä. Sitä täytyy julistaa muiden sanomaan sisältyvien totuuksien kanssa, mutta kaiken puheen keskipisteenä täytyy olla Jeesus Kristus." DE.

Jos ihminen ymmärtää 1888 esitetyn sanoman merkityksen, silloin hän tiedostaa, kuinka tärkeää on esittää Kristus sanoman keskipisteenä kolmannen enkelin sanoman julistuksen yhteydessä. Se käsittää samalla sapattitotuuden ja muut siihen liittyvät totuudet, jotka on esitetty Ilm. 14:9-12, kuten pedon = roomalaiskatolisuus; sen kuvan = langennut protestanttisuus ja pedon merkin = väärä lepopäivä - sunnuntai ja Jumalan kärsivällisyyden loppumisen. Nämä adventtiuskon perustotuudet vievät meidät aikaan ja olosuhteisiin, jotka auttavat meitä ymmärtämään ja käyttämään Jumalan työtä Minneapolisissa.

Hylätty sanoma

Kun ajattelemme sitä valon menetystä, jonka he olivat kokeneet, ja sitä hengellistä tilaa, jossa adventtikansa oli 1888, olisi ollut odotettavaa, että tuon konferenssin edustajat sekä liikkeen johtajat olisivat ottaneet suurella ilolla ja kiitoksella vastaan tämän sanoman. Jos tämä ihana sanoma olisi otettu vastaan, se olisi todella tuonut ratkaisun moniin ongelmiin, joita heillä oli. Mutta valitettavasti niin ei käynyt. Jumalan ääntä ei kuultu Minneapolisissa, vaan monet työntekijät ja johtajat arvostelivat sitä ja hylkäsivät sen. Siellä vallitsi ahdistava henki. Muutamat todistuksenpaikat kertovat siitä tuskaisina:

"Niiden saarnaajien, jotka olivat tulleet siihen kokoukseen, henki ja

vaikutus oli hylätä valo." M.

"Jos pidämme yllä sitä henkeä, joka ilmeni Minneapolisissa, loukkaamme sillä Jumalaa. Koko taivas on vihastunut siitä hengestä, joka on vallinnut vuosia meidän kustannusliikkeessämme Battle Creekissä. Siellä harjoitetaan vääryyttä, jota Jumala ei hyväksy. Näiden seikkojen tähden Jumala tulee puuttumaan asioihin. Herran nimessä on kuultu ääni, joka on nimeltä maininnut erehdykset ja vaatinut päättäväisiä muutoksia. Mutta kuka on seurannut annettuja ohjeita? Missä sydämet ovat nöyryyneet poistaakseen jokaisen jäljen tuosta jumalattomasta, vallanhimoisesta hengestä? Minun tehtäväni on esittää kansalle tilanne sellaisena kuin se on. Minä tiedän, että he näkevät sen. Minä tiedän, että ne jotka lukevat tämän, tulevat vakuuttuneiksi. TM.

"Tämän päättäväisen vastustuksen, joka kohdistui Minneapolisissa Herran sanansaattajiin, veli Waggoneriin ja veli Jonesiin, alkuperä oli haluttomuus luopua ennakkoluuloista ja ottaa vastaan tämä totuus. Kiihottamalla vastustukseen saatanan onnistui suuressa määrin pitää poissa Pyhän Hengen erityinen voima, jonka Jumala olisi mielellään kansalleen antanut. Vihollinen sai tuhottua totuuden julistuksen sellaisena, mitä nähtiin helluntain jälkeen apostolien keskuudessa. Valoa, jonka piti valaista koko maa, vastustettiin. Meidän omien veljiemme tähden maailma jäi paljosta paitsi." SM.

Pakottava tarve

Muutamat ottivat vastaan Jumalan lähettämän sanoman Minneapolisissa, toiset myöhemmin. Jeesuksen vanhurskaus on se lahja, jonka tähden Hän uhraisi henkensä (Jes. 53:10,11); Siinä ei ole valinnan varaa sen mukaan, pidämmekö siitä tai emme. Ilman sitä me jäämme niin saastaiseiksi, kuin mitä olemme, kuin saastainen vaate (Jes. 64:6), eikä meillä ole pääsyä taivaaseen. "Se vanhurskaus, joka tekee meidät vanhurskaiksi, luetaan meidän hyväksemme, kun taas se vanhurskaus, joka pyhittää meidät, annetaan meille. Ensimmäinen antaa meille pääsyn taivaaseen, jälkimmäinen tekee meidät kelpollisiksi sinne." RJ.

Jeesus puhuu yhdessä ihanista vertauksistaan häävaatteesta ja sanoo meille selvästi, että ilman sitä emme voi osallistua viimeiseen suureen juhlaan. "Ja palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, keitä vain tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita. Mutta kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, näki hän siellä miehen,

joka ei ollut puettu häävaatteisiin. Ja hän sanoi hänelle: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut sisälle, vaikka sinulla ei ole häävaatteita?' Mutta hän jäi sanattomaksi. Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet ulos pimeyteen'. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." Matt. 22:10-13. Jokaisella meistä täytyy olla Jeesuksen Kristuksen puhdas ja pyhä vaate.

Sanoma ja ehtoosade

"Niin tuntekaamme, pyrkikäämme tuntemaan Herra: hänen nousunsa on varma kuin aamurusko, hän tulee meille kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan." Hoos. 6:3. Jos sanomaan Kristus meidän vanhurskaudemme todella uskotaan ja eletään joka päivä sen mukaan, sen on suuri voima uskolliselle sielulle ja seurakunnalle. Tämän sanoman, joka alkoi Minneapolisissa 1888, täytyy kasvaa, ja se on ratkaisijana Pyhän Hengen kasteen saamiselle, kuten seuraava todistus selittää:

"Kolmannen enkelin sanoma kasvaa voimakkaaksi huudoksi. Älkää laiminlyökö nykyisiä velvollisuuksianne siinä uskossa, että joskus tulevaisuudessa saatte suuren siunauksen, kun ilman teidän pienintäkään vaivannäköänne tapahtuu ihana herätys. Tänään on aika jättää itsenne Jumalalle, jotta Hän voi tehdä teistä astioita Hänen kunniaukseen ja palvelukseensa. Tänään on aika jättäytyä Jumalalle, jotta Hän puhdistaisi teidät kaikesta itsekkyydestä, kateudesta, pahoista ajatuksista, riidoista ja kaikesta, mikä ei tuo kunniaa Jumalalle. Tänään teidän astianne täytyy puhdistaa, jotta olette valmiit taivaan kasteelle, ehtoosateen vuodatukselle. Ehtoosade nimittäin tulee, ja Jumalan siunaus saavuttaa jokaisen sielun, joka on puhdistettu kaikesta vääryydestä. Meidän tehtävämme on antaa tänään sydämemme Kristukselle, jotta valmistuisimme virvoituksen aikaa varten, joka tulee Herran kasvoilta, ja Pyhän Hengen kastetta varten." RH.

Rakkaat veljet ja sisaret koko maailmassa, meillä on ihania lupauksia, ennustuksia, jotka tulevat täyttymään, ja suuria siunauksia, jotka vuodatetaan kaikkien niiden ylle, jotka ovat pukeutuneet Jeesuksen vanhurskauden vaatteeseen. Niiden ihmisten kautta tehdään suuri työ, joka valaisee maan. Haluatko olla yksi näistä siunatuista? Jeesus haluaa, että olet yksi niistä. Herra auttakoon meitä, että me kaikki saisimme tämän lahjan ja olisimme uskon ihmisiä, puettuina puhtaisiin valkeisiin vaatteisiin, kunnes Herra tulee taivaan pilvissä ja ottaa meidät pyhään valtakuntaansa. Aamen

Raquel Orce

Hengellinen väsymys

Koronapandemian aikana ja sen jälkeen kuulumme erilaisia tapauksia ihmisistä, jotka saivat koronavirukseen. Jotkut niistä olivat hyvin sitkeitä, vaikka olivat kuolemaisillaan, he tekivät viimeisiä ponnisteluja, ettei hengittäminen pysähtyisi ja seurauksena olisi kuolema.

Tiedämme että rukous on sielumme hengittämistä. Joskus väsymys on niin suuri, että ihminen haluaa nukkua ja unohtaa miten tärkeää rukous on.

Jeesuksen pyyntö

”Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko.” Taas hän meni pois toisen kerran ja rukoili sanoen: ”Isäni, jos tämä malja ei voi mennä minun ohitseni, minun sitä juomattani, niin tapahtukoon sinun tahtosi”. Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi.” Matt. 26:41-43.

Opetuslapset eivät täyttäneet silloin Jeesuksen antamaa neuvoa ja kun sotilaiden joukko tuli ottamaan Hänet kiinni, he eivät olleet valmiit kohtamaan koetusta vaan pakenivat paikalta, etteivät joutuisi hekin vangiksi. Johannes ja Pietari seurasivat joukkoa, nähdäkseen mitä tulee tapahtumaan heidän Opettajansa kanssa, mutta samana yönä Pietari kolmesti kielsi Jeesuksen. Kun kukko lauloi Pietari muisti Jeesuksen sanat ja meni ulos ja itki katkerasti.

Näemme miten ikäviä seurauksia on kun valvominen ja rukoileminen laiminlyödän. Ennen Pietarin järkyttävää kokemusta, Jeesus ilmoitti hänelle: ”Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja; mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi.” Luk 22:31, 32

Tänä päivänä vihollisella on sama päämäärä seuloa Jumalan lapsia pois uskon tieltä, mutta Jeesuksen antama tehtävä on: "...kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi."

Ylösousemuksensa jälkeen Jeesus kysyi Pietarilta kolme kertaa: "Hän sanoi hänelle kolmannella kertaa: "Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?" Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolme kertaa sanoi hänelle: "Olenko minä sinulle rakas?" ja vastasi hänelle: "Herra, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaistani. Joh 21:17.

Apostoli Pietari täytti täydellisesti Jeesuksen antaman tehtävän. Hän piti hyvää huolta Jumalan lapsista ja uskollisesti palveli seurakuntaa elämänsä loppuun asti.

Suurella rakkaudella hän kirjoitti Pyhän Hengen johtamana: ”Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestyvä: kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta, ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina, niin te, ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen. Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyryille hän antaa armon”. Nöyrytkää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallansa teidät korottaisi, ja ”heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen”. Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.” 1 Piet. 5:1-8.

Tässä näemme tärkeitä neuvoja, sekä seurakunnan paimenelle, että jokaiselle jäsenelle. Millä tavalla pitää palvella seurakuntaa, että voisimme täyttää Jumalan tahdon ja pelastua. Meidän tulee palvella seurakuntaa rakkaudella ei pakosta vaan vapaaehtoisesti. Jos jotakin tulee pakosta, Jumala ei voi sitä hyväksyä. Tässä apostoli mainitsee, että meidän pitää palvella nöyryydellä ei herroina. Tiedämme, että ylpeys on paholaisesta ja meidän tulee vastustaa sitä, jos huomamme että se on meissä. Meidän tulee alistua ”Jumalan väkevän käden alle”, että Hän voisi meitä käyttää. Apostoli neuvoo meitä myös; heittämään kaikki murheemme Jeesuksen päälle, sillä Hän pitää meistä huolen. Meille tässä on annettu myös hyvin tärkeä varoitus: ”Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.”

Olemme aina vaarassa, ellemme valvoa ja rukoile. Herra meitä auttakoon, että muistamme aikamme vakavuuden ja otamme huomioon nämä apostolin sanat.

Profeetta Elias

Profeetta Elian kautta tapahtui suuri uskonpuhdistus Karmelin vuorella. Kansa sai todistuksen, että Jehova on oikea Jumala ja kääntyi pois epäjumalanpalveluksesta. Sen jälkeen kun profeetta sai tiedon, että Isabel

suunnittelee tappaa hänet, hän pelästyi kovasti ja pakeni erämaahan. Hänellä oli erikoinen pyyntö Jumalalle: "Jo riittää, Herra; ota minun henkeni, sillä minä en ole isiäni parempi". 1 Kun. 19:4.

Meidänkin elämäämme voi tulla tilanteita, että olemme niin väsyneitä ja masentuneita, että ei ole enää halua elää. Mutta kun luemme Eliasta eteenpäin näemme, että Jumalalla oli vielä tärkeitä tehtäviä hänelle. Niin kauan kun olemme elossa Herralla on tehtäviä meillekin. Elias täytti kaikki mitä Herra käski hänen tehdä. Hän sai taivaasta leipää ja vettä kaksi kertaa ja sen ruuan voimalla hän käveli neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. "Niin hän nousi ja söi ja joi. Ja hän kulki sen ruuan voimalla neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Jumalan vuorelle, Hoorebille, asti." 1 Kun. 19:8. Olemmeko mekin valmiita täyttämään sen, mikä on meidän tehtävämme? Jumala voi tuoda meillekin taivaallista ruokaa ja vettä, että saisimme uusia hengellisiä voimia ja voitamme väsymyksen. Kuoleman sijasta Jumala valmisti Elialle jotakin parempaa. Hänet otettiin taivaaseen kuolemaa maistamatta. Jumala on valmistanut meillekin ikuisen elämän ja monet meistä maistamatta kuolemaa kerran muutetaan kuolemattomaksi Jeesuksen tulon aikana.

Miten ihanaa se tuleekaan olemaan. Meitä ei väsytä enää milloinkaan: "mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy." Jes. 40:31.

"Kaikki joutuvat joskus kokemaan katkeraa pettymystä ja syvää masennusta — päiviä jolloin surun vallitessa on vaikea uskoa, että Jumala on maisten lastensa lempeä hyväntekijä, päiviä jolloin vaikeudet ahdistavat sielua, kunnes kuolema tuntuu elämää paremmalta. Silloin monet menettävät otteensa Jumalasta ja joutuvat epäilyksen orjuuteen ja epäuskon vankeuteen. Jos sellaisina aikoina voisimme hengellisesti havaita Jumalan sallimuksen merkityksen, saattaisimme nähdä enkelien koettavan pelastaa meitä itsestämme ja koettavan asettaa jalkamme ikuisia vuoriakin lujemmalle perustukselle. Silloin saisimme olemukseemme uutta uskoa ja uutta elämää." P. ja k. 111, 112.

Kymmenet neitsyet

Vertauksessa kymmenestä neitsyistä on kallisarvoinen opetus meille. Siinä on sanottu: "Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat. Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.'

Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon. Ja tyhvät sanoivat ymmärtävöisille: 'Antakaa meille öljyä, sillä meidän lamppumme sammuvat'. Mutta ymmärtävöiset vastasivat ja sanoivat: 'Emme voi, se ei riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan itsellenne.' Mutta heidän lähdettyään ostamaan ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin. Mat 25:5-10

Tämä vertauksen kautta Jeesus osoittaa, että kaikille tulee hengellinen väsymys, silti ongelmana oli että osa neitsyistä ei huolehtinut ajoissa, että heillä olisi tarpeeksi öljyä, joka kuvaa Pyhää Henkeä. He eivät saaneet aamu - eikä ehtoosadetta ja jäivät ilman pelastusta.

”Ilman Jumalan Henkeä ei hänen sanansa tuntemus hyödytä mitään. Ellei totuuden teoriassa ole mukana Pyhää Henkeä, ei se voi virvoittaa sielua eikä pyhittää sydäntä. Raamatun käskyt ja lupaukset voidaan hyvinkin tuntea, mutta ellei Jumalan Henki pääse istuttamaan totuutta sydämeen, ei tapahdu luonteen muutosta. Ilman Hengen valistusta ihmiset eivät pysty erottamaan totuutta valheesta, ja he lankeavat saatanan taitavasti laatimiin kiusauksiin.

Tyhmiön neitsyiden kuvaamat ihmiset eivät ole tekopyhiä. He kunnioittavat totuutta, ovat levittäneet sitä ja viihtyvät totuuteen uskovien seurassa, mutta he eivät ole päästäneet Pyhää Henkeä vaikuttamaan itsessään. He eivät ole kaatuneet Kallioon, Kristukseen Jeesukseen, niin että heidän vanha luontonsa olisi ruhjoutunut. Tätä ihmisluokkaa kuvaavat myös kallioperän kuulijat. He ottavat sanan heti ilolla vastaan, mutta eivät omaksu sen periaatteita. Sen vaikutus ei ole pysyvää. Henki vaikuttaa ihmisen sydämeen ja hänen toivomuksestaan ja suostumuksellaan istuttaa häneen uuden luonnon, mutta tyhmiön neitsyiden kuvaamat ihmiset ovat tyytyneet pinnalliseen vaikutukseen. He eivät tunne Jumalaa. He eivät ole tutkineet hänen luonnettaan eivätkä olleet yhteydessä häneen. Siksi he eivät osaa luottaa eivätkä katsoa häneen jäädäkseen eloon. Heidän jumalanpalvelemisensa rappeutuu pelkäksi muodoksi.” Kr. v. 201.

Monet heräävät liian myöhään etsimään pelastusta. Kun Nooan arkki suljettiin ja sade alkoi, vasta silloin jumalattomat tulivat etsimään pelastusta, mutta se ei ollut enää mahdollista.

Miten tärkeää on että tänään meidän astiamme, meidän sydämemme olisi täynnä Pyhää Henkeä. Herra meitä auttakoon, ettemme lyö laimin viimeistä mahdollisuutta, koska hyvin pian armon aika voi loppua.

Vielä vähän aika

”Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäksenne Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on. Sillä "vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka tuleva on, eikä viivyttele; mutta minun vanhurskaani on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielisty häneen". Heb 10:36-38.

Väsytys tulee usein loppumatkasta, mutta on rohkaisevia sanoja, että "...aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka tuleva on." Tässä on sanottu: "...minun vanhurskaani on elävä uskosta,..." Meidän pitää kulkea eteenpäin uskossa ja jatkuvasti pyytää voimia ylhäältä. Kaikki merkit osoittavat, että Vapahtajamme tulee pian. Valvokaamme ja olkaamme valmiit.

Rohkaisevia sanoja

Hengellisesti väsynyt sielu tarvitsee tukea, myötätuntoa ja rohkaisevia sanoja, jotka ovat täynnä rakkautta ja armoa. Vapahtajamme sanoo jokaiselle meistä: "Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielulenne." Matt. 11:28, 29.

Rakas veli, sisar ja ystävä, tunnetko itsesi väsyneeksi? Mene Jeesuksen luokse, Hänessä on lääke sielullesi. Hän antaa sinulle rauhan ja levon. Hän on sinun paras Ystäväsi ja Hän ymmärtää sinua parhaiten. Pysy Hänen luonaan, Hän sitoo sinun haavojesi ja antaa sinulle pelastuksen ilon. Ole rohkealla mielellä. Hän rakastaa sinua ja haluaa parasta sinulle. Hän ratkaisee kaikki ongelmasi ja vahvistaa sinua kestävänsä viimeisenkin taistelun. Hän itse taistelee puolestasi. Palvele Häntä uskollisesti.

Herra siunatkoon jokaista ja auttakoon, että olisimme valmiit, kun Vapahtajamme tulee. Pian pääsemme rauhan maahan. Siellä saamme levähtää pitkästä taistelusta. Aamen.

Vladimir Marinov

Kolmannen enkelin sanoma todellisuudessa

Viimeinen armonsanoma, jonka Jumala armossaan maailmalle antaa, on kolmannen enkelin sanoma; me kutsumme sitä ajankohtaiseksi totuudeksi. Kolmas enkeli kuvataan lentäväksi keskitaivaalla. Sen sanomaa kutsutaan "iankaikkiseksi evankeliumiksi", joka viedään maan äärestä toiseen, sillä se on juhlallisin sanoma, mikä milloinkaan on annettu kuolevaisille. (Ilm.

14:6,7)

Kolmannen enkelin sanoman perusasioita ovat: Peto, sen kuva, sen merkki, Jumalan viha, lunastettujen luonteenpiirteet ja heidän siunauksensa.

Sanoman sisällön ymmärtäminen

Raamattu kuvailee Ilmestyskirjan 13. luvun petoa, jolla on monia tunnusomaisia piirteitä. Ensimmäinen avain pedon tunnistamiseen löytyy Ilm. 13:2: "Ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan." 11. toukokuuta 330 keisari Konstantinus päätti muuttaa valtaistuimensa Roomasta Bysanttiin, joka myöhemmin tunnettiin Konstantinopolina. Hän jätti kaupungin valvonnan, aarrekammionsa ja armeijansa Rooman piispalle. Siten paavit perivät valtansa, arvovaltansa ja arvonimensä pakanuudesta - lohikäärmeen valta. Toinen pedon piirre on, että se hallitsi "neljäkymmentäkaksi kuukautta" - 1260 profeetallista päivää - tai 1260 kirjaimellista vuotta. Vuoteen 538 mennessä paavin hallitus oli valloittanut viimeisen kolmesta isoimmasta valtakunnasta, jotka olivat sen vihollisia, ja Rooman piispa oli varmistanut valtaistuimensa, mikä merkitsi paavinvallan alkua. 1260 vuoden profeetallinen aikakausi päättyy 1798, milloin Ilmestyskirjan 13:3 mukaan yksi pedon päistä oli "ikänsä kuin kuoliaaksi haavoitettu". Ilm. 13:11 Johannes kuvailee toista petoa, joka nousee maasta, mikä merkitsee lopunajan alkua. Pedon kuvaa tullaan lujittamaan ennen armonajan loppua, ja se muodostaa Jumalan kansalle koetuksen, joka ratkaisee heidän iankaikkisen kohtalonsa. "Ensimmäisen ja kolmannen enkeli sanomat julistetaan "suurella äänellä". Myöhemmin julistettu sanoma Babylonin lankeamisesta julistettiin 'voimallisella äänellä'. BC.

Babylon on termi, jota Johannes käyttää kuvaamaan kaikkia uskonnollisia kirkkokuntia ja liikkeitä, jotka ovat poikenneet pois totuudesta. Siksi meidän täytyy nähdä 'lankeaminen' jatkuvana ja lisääntyvänä.

Tämä ennustus Babylonin lankeemuksesta täyttyy protestanttisuudessa, joka oli loitonnut kauas evankeliumin puhtaudesta ja yksinkertaisuudesta. (Ks. Ilm. 14:4). Historiallisesti sanomaa julisti ensimmäiseksi adventtiliike, joka tunnettiin milleriläisyytenä, kesällä 1844, ja sitä sovellettiin kirkkokuntiin, jotka hylkäsivät ensimmäisen enkelin sanoman, joka käsitteli tuomiota. Sanoma pitää aina yhä enemmän paikkansa, kun loppu lähestyy, ja saa lopullisen täyttymyksen, kun eri uskontokunnaat yhtyvät Saatanan johdon alle. (Ks. luvut 13:12-14; 17:12-14). 18. luvun sanoma julistaa

Babylonin täydellisen lankeemuksen ja kutsuu Jumalan kansaa, joka on hajallaan eri uskontokunnissa, lähtemään niistä ulos. BC.

Merkissä on pedon luonteenpiirteet ja kuva, nimittäin Jumalan lain rikkominen, kuten seuraava lainaus osoittaa: "Paavi on niin arvollinen ja ylhäinen, että hän ei ole pelkkä ihminen, vaan niin kuin Jumala, Jumalan sijainen. ...Siksi, jos enkelit voisivat erehtyä uskossaan ... niin paavi voisi erottaa ja tuomita heidät". Ecclesiastical dictionary

Jumalan vihasta on kirjoitettu: 'Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otaansa tai käteensä, niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan.' Ilm. 14:9,10. Tähän liittyen Profetian Henki kirjoittaa:

'Jumala ei tule rikkomaan liittoaan eikä muuttamaan mitään lausumaansa. Hänen sanansa pysyy lujana ja ikuisesti yhtä muuttumattomana kuin hänen valtaistuimensa. Tuomiolla tämä liitto tuodaan esiin selvästi Jumalan sormen kirjoittamana, ja maailma joutuu Äärettömän oikeuden edessä kuulemaan tuomionsa.

Nykyään kuten Elian päivinäkin, on olemassa selvä rajalinja Jumalan käskyjä pitävän kansan ja väärin jumalien palvojien välillä. 'Kuinka kauan te onnutte molemmille puolille', huusi Elia. 'Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä; mutta jos Baal on Jumala, seuratkaa häntä'. 1. Kun. 18:21. Ja nykyajalle julistetaan sanomaa: 'Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon. - - Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa.'" PK. s. 130.

Jumalan kansan sanoma

Sen lisäksi, että innoitettu sana kertoo varoituksen pedon kumartajille, se puhuu myös jumalallisesta sanomasta ja niiden luonteenpiirteistä, jotka pysyvät uskollisina taistelussa. Tässä viitataan Jumalan käskyihin ja Jeesuksen uskoon, joita me olemme tarkastelleet koko tämän rukousviikon ajan. "Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon." Ilm. 14:12.

Seuraava todistuksen paikka viittaa tähän jakeeseen: 'Meidän käsiimme on annettu lippu, johon on kirjoitettu: 'Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.' Tämä on erottava sanoma - sanoma, jota ei saa julistaa epävarmalla äänellä. Sen tarkoitus on

johtaa ihmiset pois rikkinäisiltä säiliöiltä, jotka eivät pidä vettä, elävän veden lähteen luokse." CWE.

"Kolmas enkeli lentää keskitaivaalla julistaen Jumalan käskyjä ja Jeesuksen uskoa. Se kuvaa sitä työtä, joka pitää tehdä viimeisinä päivinä. Sanoma ei menetä yhtään voimaansa. Johannes näkee työn voimistuvan, kunnes koko maa valkenee Jumalan kirkkaudesta...

Tänä päivänä me tarvitsemme uskollisia miehiä, miehiä, jotka seuraavat täysin Herraa, miehiä, jotka eivät ole hiljaa, kun heidän pitäisi puhua, jotka ovat teräksenlujia periaatteille, joilla ei ole näyttämishalua, vaan jotka vaeltavat nöyrästi Jumalan yhteydessä, kärsivällisiä, ystävällisiä, avuliaita, kohteliaita miehiä, jotka ymmärtävät, että rukouksen on tarkoitus harjoittaa uskoa, ja heidän tekonsa tuovat kunniaa Jumalalle ja hyvää Hänen kansalleen." SDG.

Kolmannen enkelin sanoma, joka sisältää ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman, on tälle ajalle kuuluva sanoma. Meidän tulee korottaa lippua, johon on kirjoitettu "Jumalan käskyt ja Jeesuksen usko". Maailma tulee pian kohtaamaan suuren Lainantajan, jonka lakia on rikottu. Nyt ei ole aika kadottaa näkyvistä edessämme olevia tärkeitä aiheita. Jumala kutsuu kansaansa tekemään lain suureksi ja ihanaksi." T.

Kolmannen enkelin sanoma todellisuudessa

Uskoa Jeesukseen ja vanhurskauttamissanomaa, joka antaa meille Hänen vanhurskautensa ja pyhyytensä, ei tulisi pitää vain oppina muiden joukossa, vaan sen tulisi olla saarnaamisemme ja kokemuksemme keskipiste ja olennainen osa kolmannen enkelin sanomaa. Innoitettu kirjoittaja korostaa sitä: "Jotkut ovat kirjoittaneet minulle ja kysyneet, onko uskon kautta vanhurskauttaminen kolmannen enkelin sanoma. Olen vastannut: 'Se on sanan todellisimmassa merkityksessä kolmannen enkelin sanoma.'" RH.

"Tämän sanoman tarkoituksena oli esittää selvästi maailmalle korotettu Vapahtaja, koko maailman syntiuhri. Se esitti vanhurskauttamista uskon kautta Vakuuteen; se kutsui ihmisiä ottamaan vastaan Kristuksen vanhurskauden, joka ilmenee kuuliaisuutena kaikille Jumalan käskyille. Monet ovat kadottaneet näkyvistään Jeesuksen. Heidän täytyi suunnata katseensa Hänen jumalalliseen persoonaansa, Hänen ansioihinsa ja Hänen muuttumattomaan rakkauteensa Ihmissukua kohtaan. Kaikki valta on annettu Hänen käsiinsä, jotta Hän voisi antaa arvokkaita lahjoja ihmisille, mukaan luettuna Hänen vanhurskautensa kallisarvoinen lahja avuttomille

ihmillisille välikappaleille. Tämän sanoman Jumala määräsi annettavaksi maailmalle. Se on kolmannen enkelin sanoma, jota tulee julistaa suurella äänellä ja jota seuraa Hänen Henkensä vuodatus suuressa määrin." TM.

"Kristusta ei ole esitetty lain yhteydessä uskollisena ja armollisena Ylimmäisenä Pappina, joka oli kaikessa kiusattu, niin kuin mekin olemme, kuitenkin ilman syntiä. Häntä ei ole korotettu syntisten edessä jumalallisena uhrina." RH.

"Meidän täytyy saarnata Kristusta laissa, niin saarnaamisessamme on ravintoa, joka ravitsee Jumalan nälkäänäkevää laumaa. Me emme saa ollenkaan luottaa omiin ansioihimme vaan Jeesus Nasaretilaisen ansioihin." RH.

Lunastettujen ominaisuudet

Pyhän sanan mukaan Jumalan käskyt ja Jeesuksen usko on sanoman keksipiste ja kuvaa jäännöskansaa.

"Kuvaillessaan Jumalan jäännöskansaa Johannes sanoo: 'Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.' Tässä on laki ja evankeliumi." SM.

"Ilmestyskirjan 14. luvussa ihmisiä kehoitetaan palvelemaan Luoja; ja ennustus esittää ihmisluokan, joka kolminkertaisen sanoman vaikutuksesta pitää Jumalan käskyt." ST. s. 434.

"Eivät kaikki maailman ihmiset ole asettuneet vihollisen puolelle Jumalaa vastaan. Eivät kaikki ole tulleet uskottomiksi. On muutamia, jotka pysyvät uskollisina Jumalalle; sillä Johannes kirjoittaa: 'Tässä on ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.' Pian taistelu kiihtyy niiden välillä, jotka palvelevat Jumalaa, ja niiden, jotka eivät Häntä palvele.. Pian kaikkea, mitä voidaan seuloa, seulotaan, että ne, joita ei voida seuloa, jäisivät jäljelle." T.

Siunaus

Ilmestyskirjan 14:13 siunauksessa sanotaan: "tästedes". Tämä viittaa epäilemättä kolmen enkelin sanoman aikakauteen, joka sisältää pedon ja sen kuvan vainon, kun laki kuolemanrangaistuksesta on annettu. (Ks. Ilm. 13:12-17). Ne jotka menevät hautaan tuona aikana, lepäävät, aivan kuin se olisi pieni hetki, kunnes ahdistus on mennyt." SDAC.

Kutsu tulla vanhurskautetuksi uskon kautta

Rakkaat veljet ja sisaret, me voimme pitää käskyt vain Kristuksen antaman vanhurskauden kautta ja vain silloin, kun jumalallinen luonto on

istutettu meihin. Älkäämme siksi tuhlatko aikaa, vaan lähestykäämme armoistuinta saadaksemme Jeesuksen vanhurskauden taivaallinen lahja. Toisaalta luemme: "Kaikkien pitää kuulla viimeinen varoitussanoman. Ilmestyskirjan ennustukset luvuissa 12 ja 18 ovat täyttymässä. 18. luvussa on viimeinen sanoma seurakunnille. Sitä pitää julistaa nyt." UL.

"Kristuksen vanhurskauttamissanomaa tulee julistaa maan äärestä toiseen ääreen, jotta se valmistaisi Herralle tietä. Se on se Jumalan kirkkaus, joka päättää kolmannen enkelin työn." T.

"Kysymys kuului: 'Uskotko totuuteen? Uskotko kolmannen enkelin sanomaan? Jos uskot, toimi uskosi mukaan. Etsikkoaika ei salli vuosien epäröintiä. Jumala kutsuu; kuule Hänen ääntään, kun Hän sanoo: 'Mene tänään tekemään työtä minun viinitarhaani.' Nyt, juuri nyt, on aika tehdä työtä." CPTS

Toisaalta on kirjoitettu, että "ihmisluokka, joka ei koe surua oman hengellisyytensä rapistumisesta eikä kanna huolta toisten synneistä, jätetään ilman Jumalan sinettä." T.

"Mitä lähemmäksi Jeesusta tulemme ja mitä selkeämmin tajuamme hänen luonteensa puhtauden, sitä selkeämmin näemme synnin kauhistavan synnillisyyden ja sitä vähäisemmäksi käy halumme ylistää itseämme." ApT. s. 431. Meidän oman minämme ristiinnaulitseminen on arvotonta silloin, kun meidän sielumme kohtalo on jo päätetty; se työ pitää tehdä nyt.

"Nyt oma minä täytyy ristiinnaulita - kun vielä on työtä tehtävänä; kun vielä on käyttöä kaikille kyvyille. Nyt meidän täytyy tyhjentää ja puhdistaa astiamme kaikesta epäpuhtaudesta. Nyt meidät täytyy pyhittää Jumalalle. Se on meidän tehtävämme, tällä hetkellä. Sinun ei tule odottaa parempaa aikaa tälle ihanalle työlle; se aika on nyt. Annan itseni Jumalalle tänään. ...

Oletko valmis luovuttamaan itsesi nyt? Sinun pitää panna pois kaikki synti, kun näet sellaista. ... Älä esitä mitään verukkeita, että aiot voittaa vähitellen; aiot yrittää vähä vähältä jättää synnin pois. Tänään, kun kuulette Hänen kutsunsa, älkää paaduttako sydämiänne. Oi sieluni, mikset jättäisi syntejäsi tänään? Synti ristiinnaulitsi minun Herrani. Miksi en kääntyisi siitä pois? Miksen rakastaisi asioita, joita Kristus rakasti ja vihaisi asioita, joita Kristus vihasi? Hän pitää sinusta huolta ylenpalttisesti, niin että sinusta voi tulla enemmän kuin voittaja. M.

Auttakoon Herra meitä jatkuvasti jättäytymään Hänelle ja panemaan pois likaiset itseivanhurskauden vaatteemme ja elämään todeksi kolmannen enkelin sanoman ja saamaan Hänen armonsa, vanhurskautensa ja

pyhyytensä, niin että saamme olla Hänen kirkkautensa perillisiä ikuisesti. Amen.

Raul Escobar

Varmuus Jumalan antamasta pelastuksesta

Luther, yksi protestanttisen uskonpuhdistuksen tukipilareista, joka löysi uudelleen Raamatun ainoana erehtymättömänä uskonnollisena auktoriteettina, joutui käymään läpi dramaattisen kokemuksen ennenkuin hän pystyi löytämään valon elämäänsä ja voiman saarnoihinsa. Muistelkaamme tämän rohkean uskonpuhdistajan kokemuksia ja evankeliumin ainuektaa.

"Luther lähetettiin nuorena kouluun, jossa kohtelu oli kovaa, jopa väkivaltaista. Vanhempiansa suuren köyhyiden tähden hänen täytyi vieraassa koulukaupungissa väliin hankkia elatuksensa laulamalla, kulkien ovelta ovelle, ja usein hän näki nälkää. Siihen aikaan vallinneet synkät, taikauskoiset uskonkäsitykset täyttivät hänet pelolla. Illalla hän meni levolle mieli murheellisena, ajatellen levottomana synkkää tulevaisuutta ja pitäen Jumalaa pikemmin ankarana, armottomana tuomarina ja julmana tyrannina kuin hellänä taivaallisena Isänä. ...

Harras halu päästä vapaaksi synnistä ja rauhaan Jumalan kanssa saattoi hänet viimein menemään luostariin ja antautumaan munkkielämään. Täällä hänen täytyi tehdä mitä karkeimpia töitä ja kerjätä kulkien talosta taloon. Hän oli siinä iässä, jossa ihminen eniten toivoo tulevansa huomatuksi ja arvossa pidetyksi, ja nämä halvat työt loukkasivat syvästi hänen luonnollisia tunteitaan; mutta hän kantoi kärsivällisesti tämän nöyryytyksen, uskoen sen välttämättömäksi syntiensä tähden. ...

Kun Lutherista tuntui, että kaikki oli mennyttä, Jumala antoi hänelle ystävän ja auttajan. Hurskas Staupitz auttoi häntä ymmärtämään Jumalan sanaa sekä pyysi, että hän kääntäisi katseensa pois itsestään, lakkaisi ajattelemasta Jumalan lain rikkomisen seurauksena olevaa loppumatonta rangaistusta ja katsoisi Jeesukseen, syntejä anteeksiantavaan Vapahtajaansa. 'Sen sijaan, että kiduttaisit itseäsi syntiesi tähden, heittäydy Lunastajasi syliin. Turvaudu häneen, hänen elämänsä vanhurskauteen ja hänen kuolemansa sovitukseseen. ... Kuuntele Jumalan Poikaa. Hän tuli ihmiseksi antaakseen sinulle vakuutuksen Jumalan suosiosta. Rakasta häntä, joka ensin on rakastanut sinua. Näin tämä armon sanansaattaja puhui. Hänen sanansa tekivät syvän vaikutuksen Lutheriin. ...Paavi oli käskykirjeessään hiljattain

luvannut synninpäästön kaikille, jotka nousisivat polvillaan 'Pilatuksen portaita' ylös. ...Luther nousi eräänä päivänä hartain mielin näitä portaita, kun yhtäkkiä ukkosen kaltainen ääni tuntui sanovan hänelle: 'Vanhurskas on elävä uskosta'. Room. 1:17. Hän hypähti seisaalleen ja kiiruhti paikalta häpeän ja kauhun valtaamana. Tämä teksti ei koskaan kadottanut voimaansa hänen elämässään. Tästä hetkestä lähtien hän näki selvemmin kuin koskaan ennen, kuinka petollista on luottaa ihmistekoihin pelastuskeinoina ja kuinka välttämätöntä oli jatkuvasti uskoa Kristuksen ansioihin. Hänen silmänsä olivat auenneet eivätkä enää koskaan sulkeutuneet." ST. s. 125-130.

Tuosta hetkestä alkaen Lutherin elämä ja sanoma muuttuivat lopullisesti. "Lutherin sanoma oli kallisarvoinen niille suurille kuulijajoukoille, jotka syvällä hartaudella kuuntelivat hänen sanojaan. He eivät olleet koskaan ennen kuuleet sellaista opetusta. Iloinen sanoma Vapahtajan rakkaudesta sekä vakuutus anteeksiannosta ja rauhasta hänen sovittavan verensä kautta ilahduttivat heitä ja synnyttivät heissä kuolemattomuuden toivon. Wittenbergissä syttyi valo, joka oli leviävä kaikkiin maihin ja kirkastuva jatkuvasti aina ajan loppuun saakka." ST. s. 130.

Mikä on meidän kokemuksemme, rakkaat veljet ja sisaret? Voiko olla, että elämästämme puuttuu todellinen rauha ja etsimme jatkuvasti turvaa ja käymme läpi samanlaisia koettelemuksia kuin suuri uskonpuhdistaja? Evankeliumin profeetta vahvistaa Jumalan lupaaman kokemuksen, ja sanoo: "Silloin vanhurskauden hedelmä on rauha, vanhurskauden vaikutus lepo ja turvallisuus iankaikkisesti" (Jes. 32:17). Ikuinen rauha ja turva!

Mitenkä saamme tämän varmuuden pelastumisesta

Jumalan suuri toive on pelastaa ihmiset siitä surullisesta tilanteesta, missä he ovat, että he voisivat löytää rauhan sieluihinsa ja varmuuden Hänen hyväksymisestään. Hän tietää hyvin, että me olemme vajonneet synnin saastaan, ja siksi Hän ei jättänyt ihmistä oman onnensa nojaan. Hän tiesi, että ihmisen oli mahdotonta omassa voimassaan saada sovitettua itsensä Hänen kanssaan täyttämällä puhtaan ja täydellisen luonteen pyhät vaatimukset. Kuinka suurta rakkautta Hän osoittikaan ottamalla ensimmäisen askeleen sovittua kohti, kun otetaan huomioon, että ihminen hylkäsi Hänet. Jumala valmisteli suunnitelman, jotta ihminen löytäisi vastauksen tuohon turhauttavaan ja hedelmättömään etsintään.

"Kuinka Jumala sovittaa itsensä ihmisen kanssa? -Jeesuksen Kristuksen työn ja ansioiden kautta, Hänen, joka on poistanut kaikki esteet ja siirtänyt

syrjään kaiken, joka olisi ihmisen ja Jumalan anteeksiantavan rakkauden välissä. Lakia, jota ihminen on rikkonut, ei tulla muuttamaan, ja siten tulla ihmistä vastaan hänen langenneessa tilassaan, vaan se on Jehovan luonteen ilmaus - Hänen pyhän tahtonsa mittapuu - ja Jeesus korottaa ja kirkastaa sitä elämässään ja luonteessaan.

Kuitenkin meille tarjotaan pelastuksen tietä; sillä synnitön Jumalan Karitsa on ottanut pois maailman synnin. Jeesus seisoo syntisen paikalla ja ottaa rikkomuksen syyllisyyden päällensä. Katsomalla syntisen Sijaiseen ja Vakuuteen Herra Jehova voi olla vanhurskas ja samalla sen vanhurskauttaja, joka uskoo Jeesukseen. Sille, joka ottaa vastaan Jeesuksen vanhurskautenaan ja ainoana toivonaan, annetaan anteeksi; sillä Jumala on Kristuksessa sovittanut maailman itsensä kanssa. ...

Ne, jotka eivät usko Kristukseen, eivät tule sovitetuiksi Jumalan kanssa; mutta ne, jotka Häneen uskovat, saavat turvan Jumalassa Kristuksen kanssa. 'Mutta jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas ja antaa meille meidän syntimme anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta pahasta.' YI.

On olemassa täydellinen työ, jossa jokainen katuva syntinen, joka ottaa Sijaisen vastaan, voi levätä ja josta voi löytää varmuuden anteeksiannosta. Se muistuttaa minua lasteni käyttäytymisestä. Kuinka paljon heille merkitseekään varmuus siitä, että isä tai äiti on heidän vierellään. Vaikka meidän on päivän mittaan tarvinnut nuhdella tai rangaista heitä, tai he ovat suuttuneet jostain, mistä eivät pitäneet, se kaikki unohtuu nopeasti, kun he ovat pyytäneet anteeksi, ja saaneet halauksen sopimisen merkiksi. He eivät kannu kaunaa tai jää epäilemään, ovatko he saaneet anteeksi. Paljon tärkeämpää heille on tuntea isän tai äidin läsnäolo, rakkaus ja hellyys. Meidän täytyy oppia olemaan kuin lapset ja etsiä tätä todellista turvaa.

Daavidille annettiin hänen rikkomuksensa anteeksi, koska hän katui ja nöyryytti sydämensä Jumalan edessä ja uskoi, että Jumalan anteeksiannon lupaus täyttyy. Hän tunnusti syntinsä, teki parannuksen ja kääntyi. Ilahtuneena anteeksiannon varmuudesta hän huudahti: "Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty! Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä." Ps. 32:1,2." M.

Jaakob on toinen käytännön esimerkki siitä, miten ihminen voi saada varmuuden syntien anteeksiannosta. Ollessaan peloissaan ja huolissaan, koska ei voinut lepyttää veljensä vihaa, ja kun hän oli tehnyt kaiken

voitavansa välttääkseen uhkaavan vaaran, hän päätti mennä yksinäiseen paikkaan rukoilemaan. Siellä hän tiedosti, että vaikka hän oli luullut vaeltaneensa Jumalan yhteydessä, hänen elämänsä oli ollut täynnä epäilystä, neuvottomuutta ja omantunnonvaivoja hänen syntinsä tähden. Kun patriarkka aloitti pimeässä yössä kamppailun tuntemattoman kanssa, joka hänen luokseen oli ilmestynyt, hän yritti kaikkensa vapautuakseen siitä tilanteesta, kunnes hänelle selvisi, että hän ei kamppailutkaan ihmistä vaan Jumalaa vastaan. Siihen hetkeen mennessä hän ei ollut ymmärtänyt, että hänen tulee lopettaa yksin kamppailu. Mutta hän ymmärsi, että tämä oli hänen ainoa pelastusmahdollisuutensa. Siksi hän takertui kaikkiin voimin enkeliin, kunnes hän sai toivomansa siunauksen ja varmuuden syntiensä anteeksiannosta. Hän tunsu oikean tilansa ja löysi siihen ratkaisun. Nyt hänellä oli varmuus, että Jumala ohjasi hänen elämäänsä. Hänellä oli rauha sydämessään ja luottamus siihen, että kaikkea, mikä häntä tästedes kohtaisi, johtaisi Jumalan voima ja tahto.

Varmuus jumalanlapseudesta

Kerran eräs mies istui pizzeriassa odottamassa vaimoaan, joka oli töissä siellä. Yhtäkkiä hän huomasi miehen, joka oli juuri ostanut pizzan ja istuutui häntä vastapäätä syömään sitä. Varovasti vieras otti servietin ja asetti pizzapalan sen päälle, jotta voisi nauttia joka murusen. Hän oli koditon ja söi nyt pientä päiväannostaan. Kun hän oli syönyt, hän leikkasi pahvin auki, jotta saisi viimeisetkin muruset laatikon kulmista. Mies kertoi, että hänellä kävi kylmät väreet selkää pitkin, koska hänelle tuli mieleen kuvia hänen omasta menneisyydestään. Hän oli orpo ja joutui kasvamaan orpokodissa, jossa hän joutui kestäämään rakkaudettomia lyöntejä, kunnes hän lopulta karkasi sieltä elääkseen kadulla, missä hän kärsi nälkää, kylmää ja yksinäisyyttä. Säilyäkseen hengissä hän söi roskakoreista ruuantähteitä, joita sinne oli heitetty. Kun hän oli vajonnut näihin ajatuksiin, hänen vaimonsa tuli, mutta hän ei voinut katsoa häntä, sillä hänen silmänsä olivat kyynelten sumentamat. Hän meni syrjempää, ettei näyttäisi tunteitaan. Nähdessään hädänalaisen miehen, vaimo kääntyi miehensä puoleen ja pyysi tätä tuomaan lisää pizzaa vieraalle. Epäröimättä mies toi neljä suurta pizzapalaa ja jälkiruuan kerjäläiselle. Kun hän ojensi tälle ruuan, kerjäläinen ei voinut nostaa katsettaan. Mies kiersi pöydän toiselle puolelle ja pani kätensä kerjäläisen olkapäälle, niin kuin hän olisi toivonut jonkun tekevän hänelle kolmekymmentä vuotta sitten.

Emmekö mekin toivo tällaista taivaalliselta Isältämme? Vaikka meillä on ollut koti, me harvoin ymmärrämme, mitä se todella merkitsee, että meillä on ollut isä ja äiti. Oletko ajatellut, mitä todella merkitsee olla Jumalan lapsi, Kaikkivaltiaan lapsi, jonka voima on sinun käytössäsi, maailmankaikkeuden Kuninkaan lapsi? Se merkitsee, että sinä olet prinssi; sen lapsi, joka näkee kaiken ja tietää tarkalleen, mitä sinulle tapahtuu; sen lapsi, joka tietää kaiken ja tuntee sinun ajatuksesi ja toiveesi; rakastavan Isän lapsi, joka kaipaa sitä, että saa osoittaa sinulle suurinta hellyyttä; sen lapsi, joka toivoo sinun parastasi ja puhuu aina sinulle; sen lapsi, joka toivoo sinulle onnea ja menestystä sinun kehityksessäsi; sen lapsi, joka haluaa antaa sinulle paremman maan, kodin, jossa ei ole kärsimystä, missä kaikki on täydellistä; sen lapsi, joka on voittanut pahan vallan ja antaa sinulle saman voiman; sen lapsi, joka omistaa kaikki maailmankaikkeuden aarteet ja rikkaudet ja haluaa jakaa ne sinun kanssasi, jos pyydät sitä Häneltä Hänen kunniaukseen; Rauhanyumalan lapsi, jotta sinulla ei olisi huolia; ja vielä enemmän. Kuinka paljon meillä onkaan lupauksia!

"Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos." Joh. 6:37 "Ja kaiken, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, te saatte." Matt. 21:22. Olkaa riittävän yksinkertaisia uskoaksenne nämä Jumalan lupaukset. Kun Saatana tulee teidän tykönnä ja sanoo, että te ette ole Jumalan lapsia, koska olette onnettomia, hämmentyneitä ja huolissanne, älkää masentuko hetkeksikään, vaan kerätkää rohkeutenne. Antakaa sydämenne levätä Jumalassa. Hän on luvannut, että löydätte levon sielullenne, kun tulette Hänen tykönsä; ja kun olette sen tehneet, teillä tulee olla varmuus, että Hän täyttää teissä sanansa." YI. On suuri ilo olla Jumalan lapsi ja omata varmuus, joka ilmenee lukuisissa siunauksissa ja vastaanotetuissa lupauksissa.

Varmuus muutetusta elämästä

"Joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee." 2. Piet. 1:4.

Kuinka suuri ja täydellinen onkaan Herran työ! Hän ei halua antaa meille ainoastaan pelastusvarmuutta, varmuutta anteeksiannosta ja vakuutusta, että me olemme Jumalan lapsia, vaan Hän haluaa antaa meille myös varmuuden, että me voimme elää uutta elämää ja heijastaa Hänen luonnettaan. Evankeliumi ei ole vain teoriaa, vaan voima, joka voi muuttaa koko

olemuksen.

"Hän toivoisi palvelijaansa todistavan, että Hänen armonsä avulla ihmiset voivat saada luonteeseensa Kristuksen kaltaisuutta ja iloita varmoina Hänen suuresta rakkaudesta. Hän toivoisi meidän todistavan, ettei Hän ole tyytyväinen, ennen kuin ihmiskunta on kutsuttu ja asetettu jälleen pyhiin etuoikeuksiinsa hänen poikinaan ja tyttärinään." AT. s. 794.

Kristuksen uskonto merkitsee muutakin kuin syntien anteeksiantoa; se merkitsee syntiemme poisottamista ja tyhjiön täyttämistä Pyhän Hengen armolahjoilla. Se merkitsee jumalallista valistusta ja iloa Jumalassa. Se merkitsee, että sydän tyhjentyy omasta minästä ja tulee siunatuksi Kristuksen pysyvällä läsnäololla. Kun Kristus hallitsee sielussa, se on puhdas ja vapaa synnistä. Evankeliumin suunnitelma pääsee kirkkaana ja täydellisenä toteutumaan elämässä. Vapahtajan vastaanottaminen tuo mukanaan täydellisen rauhan, täydellisen rakkauden ja täydellisen varmuuden. Kristuksen luonteen kauneus ja suloisuus elämässä ilmenevänä todistaa, että Jumala todellakin on lähettänyt Poikansa maailmaan sen Vapahtajaksi.

Kristus ei kehota seuraajiaan ponnistelemaan loistaakseen. Hän sanoo yksinkertaisesti: 'Loistakoon teidän valonne.' Jos olet vastaanottanut Jumalan armon, on valo sinussa. Poista esteet, niin Herran kirkkaus pääsee ilmenemään. Valo pääsee tunkeutumaan pimeyteen ja hälventämään sen. Silloin et voi muuta kuin loistaa tuota valoa omassa vaikutuspiirissäsi.

Hänen oman kirkkautensa inhimillinen ilmaus tuo taivaan niin lähelle ihmisiä, että he havaitsevat sisäisen temppelin kauneuden jokaisessa sielussa, jossa Vapahtaja pysyy. Sydämessä pysyvän Kristuksen kirkkaus valloittaa ihmisten mielen. Jumalalle näin voitettujen monien sielujen kiitoksen ja ylistyksen virtoina kirkkaus palaa takaisin suuren Antajansa luo." KV. s. 307,308.

Kristus tulee merkitsemään meille niin paljon, että Hän on jatkuvasti ajatuksissamme, meidän päivittäisissä harrastuksissamme ja ratkaisuisissamme. Haluaisimme joka hetki kääntyä Hänen puoleensa rukouksessa ja kertoa Hänelle kaiken. Tämä jatkuva yhteiselo Kristuksen rakkaudessa on muuttava voima ja vakuus elämästä, joka kuolee joka päivä syntyäkseen uudestaan erilaisena ja heijastaen Mestariimme luonnetta.

Ja minä olin hädänalainen

Kuten monet nuoret, minäkin kasvoin uskovassa perheessä, ja minulle oli

monia etuja kasvatuksessani. Pienestä asti minulla oli etuoikeus omistaa jumalaapelkäävät vanhemmat, jotka tekivät kaikkensa, jotta minä kasvaisin Herran rakkaudessa. Kaikki, mitä he tekivät, oli suurena apuna minun kehityksessäni ja suoja maailman viettelyksiä ja toimintaa vastaan. He onnistuivat jopa herättämään minussa halun palvella Herran työssä, mutta tärkein puuttui, minun oma antaumukseni Vapahtajalle, rauha, ilo ja varmuus sydämestäni siitä, että olin Jumalan lapsi. Minun nuoruuden kunnianhimoni oli edistyä ja kehittää lahjojani, ja niin asetin itselleni korkeita päämääriä. Mutta sen sijaan, että olisin tuntenut iloa, minä masennuin. En saavuttanut sitä, mitä halusin, ja se turhautti minut, kun jouduin tunnustamaan rajallisuuteni. Mutta Jumala oli valmistanut jotakin minua varten.

Epätoivossani minulle tuli kaikenlaisia ajatuksia, miten voisin löytää ratkaisun synteihin, ja ajattelin, että voimakkailla ajatuksissa voisin voittaa sen. Minun ylpeyteni esti minua kertomasta tilanteistani toisille, koska olin luottanut itseeni, ja oli hirveää joutua tunnustamaan surullinen tilanteeni. Mutta minä päätin antaa Jumalalle tilaisuuden. Kyynelin pyysin Häntä, että Hän auttaisi minua löytämään rauhan ja ilmaisisi itsensä elämässäni. Päätin vielä lukea kirjan Tie Kristuksen luo löytääkseni vapautuksen tien. Se oli hirtittävä taistelu; toisaalta se pitkästyi minua ja tuskin ymmärsin sitä, toisaalta se oli epätoivoinen yritys ja avunhuuto. Ne olivat kauheita päiviä.

Viikkojen kuluessa aloin vähitellen kuulla Jumalan Hengen lempeän äänen, kunnes ajatukseni jäivät innoitettuihin sanoihin, jotka sanoivat: "Jos tulemme Jumalan tykö tuntien olevamme avuttomia ja riippuvaisia, kuten todella olemmekin, ja nöyrässä luottavassa uskossa esitämme tarpeemme hänelle, jonka tieto on ääretön, joka näkee kaiken luomakunnassa ja joka hallitsee kaikkea tahdolla ja sanallaan, niin hän kykenee ja haluaa vastata huutoomme ja antaa valon loistaa sydämeemme." TKL. s. 84.

Yhtäkkiä minun mieleeni tuli päivittäin näkemiäni kuvia, joissa lapset koputtivat oville ja kerjäsivät leipää. Miksi he niin tekevät? Koska he ovat todella hädänalaisia. Tarkoittaako se, että minäkin olen kerjäläinen? Se oli jotakin, mitä en ollut milloinkaan kuvitellut. Olin ajatellut vain vahvuuksiani ja sitä, mitä voisin teoillani saavuttaa, mutta totesin, että se oli saanut minut vain uupuneeksi ja turhautuneeksi. Kuvittelin itseni kulkemassa talosta taloon kerjäämässä, en kuitenkaan leipää, vaan sitä, mitä niin kovin etsin: rauhaa ja varmuutta. Tulin siihen tulokseen, että kukaan ei voinut minua auttaa, vaan että minun täytyi antaa murtunut sydämeni Herralle ja ottaa

Hänen rakkautensa vastaan. Yhtäkkiä minun sydämeni täyttyi rauhalla ja ylitsevuotavalla ilolla, joka täytti minut vapautuksen kyynelillä. Jumala oli puhunut minulle, Hän oli antanut sen, mitä niin kovin olin toivonut, olin saanut varmuuden, että olen Jumalan lapsi, ja ilon, että sain olla kristitty. Merkki painettiin minun sydämeeni, olin löytänyt Vapahtajani.

"Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä 'on'; sen tähden tulee hänen kauttaan myös niiden 'aamen', Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme." 2. Kor. 1:20. Ole kiitetty näistä lupauksista, jotka muuttivat minun elämäni ja antoivat sille uuden suunnan! Tänä päivänä olen Jumalan palvelija ja voin todistaa, että anteeksiantamuksen varmuus ja iankaikkinen toivo tulee sille, joka vilpittömästi etsii pelastusta. Herran varma tarkoitus on adoptoida meidät lapsikseen, kun uskossa takerrumme Lunastajamme täydelliseen työhön ja otamme Hänen rakkautensa vastaan. Älkäämme jääkö yksin. On olemassa uusi elämä Hänessä, uudistettu luonne niille, jotka elävät yhteydessä Kristuksen, Herransa kanssa.

Rakkaat veljet ja sisaret, Pitäytykää lujasti Herran lupauksissa, ja jos ette ole varmoja pelastuksestanne, jatkakaa taistelua, kuten Jaakob teki, kunnes saatte Kaikkivaltiaan siunauksen.

Olkoon meidän rukouksemme, kuten innoitettu kirjoittaja ilmaisi: "Me kiitämme sinua kaikista sanasi ihanista lupauksista ja vakuutuksista; kaikista sen uskollisista varoituksista; kaikista sen pyhistä ohjeista; autuaasta toivosta Herramme takaisintulosta, joka on edessämme, kun Hän ottaa tämän maan ja tekee siitä voimallaan iankaikkisen kodin kaikille lapsilleen.

Me kiitämme sinua, että sinun voimasi on niin suuri, että voit voittaa meissä kaikki, mikä on huonoa; että voit ottaa meidän inhimillisen luontomme kurjan epätäydellisyyden ja tehdä siitä aitoa, puhdasta Jumalan kultaa." LS. Aamen. Pablo Hunger

-Ilmoituksia-

**Seitsemännen päivän adventistien kansainvälinen lähetyssurakunta
USKONPUHDISTUSLIIKE Suomen lähetyshdistys ry.**

Mastitie 10, 37800 Akaa

Sääntömääräinen vuosikokous Sunnuntaina 30.3.2025 klo. 9:30
Vaalikokous (etäyhteys mahdollisuus)

Kesäjuhlat 8-10.08.2025

Sydämellisesti tervetuloa!

